

UGUNSDZĒSĒJS

SESTAIS GADS.

Junijs

№ 6.

1927.

Latvijas
Ugunsdzēsēju b-bu
un organizāciju
Savienības
izdevums.

Latv. uguns. b-bu un organiz. Sav-bas izdevumi:

1. „Ugunsdzēsēju Darbs“. Latvijas, Estijas un Lietuvas ug. org. 60. gadu pastāvēšanas jub. izdevums. Visu b-bu vēsturiski pārskati ar 253 uzņēmumiem . . . Ls 6,—
2. Ugunsdzēsēju iekārt. reglaments. „ —,20
3. Ugunsdzēsēju dziesma . . . „ —,20
4. Jaunā ugunsdzēsēja ABC . . . „ —,50

Dabūjami Rīgā, 1. Zirgu ielā № 3, dz. 2, S-bas birojā.

B. S.

S e s t a i s g a d s

Abonēšanas maksa Ls 5,— par gadu; par pusgadu Ls 2,50.

Atsevišķs numurs maksā 40 sant.

Uz manuskriptiem jāatzīmē autora īstais vārds un adrese, kā arī honorāra lielums.

Sludinājumu cenu tabele

Uz žurnāla vākiem: 1) Priekš teksta: $\frac{1}{4}$ l.p. — Ls 50,—
 $\frac{1}{2}$ l.p. — Ls 25,— $\frac{1}{4}$ l.p. — Ls 15,— 2) Pēc teksta: $\frac{1}{4}$ l.p. — Ls 40,—
 $\frac{1}{2}$ l.p. — Ls 20,— $\frac{1}{4}$ l.p. — Ls 10,—

Redakcija un kantoris

Rīgā, lielā Zirgu ielā Nr. 3, dz. 2.

Darba laiks: no $\frac{1}{2}$ 11—2 d. Redakcijas runas stundas no $\frac{1}{2}$ 2 — 2 d.
 Redakcijas tālr. 2-0-1-5-4. Redaktora tālr. 2-1-7-0-3 — 9-3-1-8-5.

Sludinājumu cenu tabele:

Uz teksta papīra lapām: 1) Priekš teksta: $\frac{1}{4}$ l.p. — Ls 40,—
 $\frac{1}{2}$ l.p. — Ls 20,— $\frac{1}{4}$ l.p. — Ls 10,— 2) Pēc teksta: $\frac{1}{4}$ l.p. — Ls 30,—
 $\frac{1}{2}$ l.p. — Ls 15,— $\frac{1}{4}$ l.p. — Ls 7,—

№ 6. (60.)

Junijs

1927. g.

Uz laukiem deg! Glābjat! Palīdzat!

A. Daums, Jelgavā.

Iekšlietu Ministrijas Vēstnesī ievietots raksts: „Aizsargi ka ugunsdzēsēji“. Ugunsdzēsēju saime tiešām pāsteigta, ieraugot oficiālā Valdības organā apcerējumu, veltītu ugunsdzēsības lietai vēl no amata personas, kuņai ugunsdzēsība diezgan sveša.

Līdz šim ugunsdzēsēji bija vienīgi, kas strādāja un centās popularizēt ugunsdzēsības ideju, vienīgi kas vārdos un darbos neatlaidīgi centušies un vēl jo projam cenšās palielināt sabiedrību ka līdzšinējā vienaldzība pret ugunsbriesmām ir noziedzība pret valsti un sabiedrību.

Apsveikdami pirmo rakstiņu par līdz sim novārtā atstātu lietu, cerēsim ka tas nebūs pēdīgais un ka plaša sabiedrība reiz nāks pie atzišanas, ka daudz nokavēts un ka ir pēdējais laiks uzsākt organizētu cīņu pret ugunsbriesmām.

Autors savā rakstā spilgti un pareizi attēlo pašreizējos apstākļus uz laukiem, aizrādīdams ka caur neizprašanu, vienaldzību un kūtrumu izkūp gaisā tautas bagātības, kas daudzos gadījumos — pareizi rīkojoties — būtu glābjamas.

Labais nodoms, ugunsgrēku gadījumos uz laukiem nodot rīkotāju uzdevumus aizsargiem, būtu apsveicams; apskatot lietu vispusīgi tomēr jāšaubās vai darbība tiešām tik gludi norisināsies ka autors to iedomājās.

Mēs, vecie ugunsdzēsības praktiķi, no piedzīvojumiem zinam, ka cīņā ar uguni ar labu gribu vien maz kas sasniedzams un ka sekmes gūs tas, kas darbu mācīties un prot. Mēs zinam ka aizsargu organizācijās apvienoti pagastu spējīgākie un inteligentākie darbinieki; tomēr, arī viņiem jāamācās ugunsdzēsības ābece, pretējā gadījumā visa darbība būs neražīga un nedos cerētos panākumus.

Raksta autors tālāk raksta: „Varētu dibināt lab-

prātīgas ugunsdzēsēju komandas, bet tām ir nozīme pilsētās, kur tās iepriekš apmācītas.“ Ja, vai tad tos aizsargus nevajaga iepriekš apmācīt? To tak arī pats autors galu galā atzīst rakstīdams: „... aizsargiem būs jāapmācās ugunsdzēsianā, jāizstrādā dzēsianas darbu plāns u. t. t.“ Te nu autors sapinās pretruņās un grib iestādīt ka lauku ugunsdzēsējus nevar, aizsargus turpretim var apmācīt ugunsdzēsības darbā.

Organizēta aizsargu līdzdarbība pie ugunsgrēku apkašošanas uz laukiem būtu vēlama, visnoderīgākā iekārta cīņai pret ugunsbriesmām tomēr ir un paliek ugunsdzēsēju organizācija. Kamdēļ meklēt jaunus ceļus un noliegt to, kas visas kulturēlās valstis par pareizu atzīts.

Eiropas rietumu valstis nebūs neviena pagasta, nevienas sādžas kur nedarbotos jau kopš gadudesmitiem brīvprātīgo ugunsdzēsēju organizācijas un būtu lieki aizrādīt uz tiem lieliem panākumiem ko šādas organizācijas ar savu darbību vispārības labā guvušas; šo organizāciju eksistence ir neatraisami saistīta ar sabiedrību un pagasts bez ugunsdzēsēju biedrības ārzemēs nemaz nav domājams.

Kas Šveicē, Francijā, Vācijā un citās kulturās valstīs iespējams, to arī mēs varētu sasniegt — vajadzīga tikai viena lieta: laba griba un — galvenais — Valsts iestādēm vajadzētu reiz nākt pie atzišanas, ka organizēta ugunsdzēsība kulturēlā valstī ir nepieciešama, to prasa valsts gods, to prasa sabiedrība, kuņu pasargāt no ārējiem iekšējiem ienaidniekiem ir Valsts augstākās varas pienākums.

Lauku ugunsdzēsēju biedrības nav nebūt pie mums svēš jēdziens. Jelgavas apkaimē darbojās kopš vairāk gadiem 4 pagastu ugunsdzēsēju biedrības un viņu darbība bijusi par svētību visai apkārtnē jo visur tur, kur ugunsdzēsēji piesteigušies, darbs ir veikts ar

lietpratību un panākumiem.

Jā, neviena lieta nesekmēsies, ja viņas darītājiem trūks pienācīgās zināšanas un organizācija, kuŗai citi mērķi un centieni, kuŗas locēkļi blakus savam tiešam darbam šad tād arī drusku nodarbosies ar ugunsdzēsību, pie tam jau no paša sākuma vadoņu lomās, nekad nevarēs sasniegt to pilnības pakāpi, kādu spēj sasniegt cilvēks, kas cenšas savā arodā specializēties.

Autors beidzot nāk ple atzišanas, ka jāmācās tomēr būs, jo viņš raksta ka aizsargiem, uzņemoties ugunsdzēsības vadību, būs jāapmācās ugunsdzēsībā.

Kur tad viņi to mācīsies? Nedaudzie ugunsdzēsības zinātnes specialisti ieņem vietas ugunsdzēsēju organizācijās un viņi pie savām darba vietām cieši saistīti. Sūtīt aizsargus no visas Latvijas uz Rīgu, Jelgavu ka voluntarus pie ugunsdzēsēju organizācijām, nebūs iespējams; pirmkārt aizsargi nevarēs uz ilgāku laiku atrauties no darba un otrkārt ugunsdzēsēju organizācijām nav ne telpu ne līdzekļu uzņemt lielāku skaitu voluntaru.

Pavisam cita lieta ir ja pagastā nodibinās brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrība. Latvijas ugunsdzēsēju centralā iestāde, Ugunsdzēsēju savienība, attīsta rosīgu

darbību un cenšas saviem biedriem sniegt vispusīgu tehnisku izglītību, sarīkojot izstādes, kursus, lekcijas, ekskursijas u. t. t., tā ka savienības biedriem pastāvīgi iespējams savā arodā papildināties. S-bas tehniskā komisija un ugunsdz. instruktori sniedz paskaidrojumus visos ugunsdz. jautājumos, bez tam kārtējās apmācībās sapulcējušies ugunsdzēsēji mācās vienīgi savu arodu. Aizsargi turpretim varēs ļoti maz no sava brīvā laika ziedot ugunsdzēsības lietai, jo viņu līdzšinējā darbība ir jau tā plaša un daudzpusīga, tā kā tiem pat pie vislabākās gribas neatliks laika nodarboties viņiem pilnīgi svešā darba laukā.

Ierosinājums, uzdot dzēsības darbu vadību pagastos aizsargim, ir labi domāts, cerētos panākumus tas tomēr nedos. Vienīgā un labākā iespēja, sniegt palīdzību ugunsgrēku gadījumos, būs tomēr tā, kuŗu jau kopš vairāk ka 70 gadiem pielieto visās kulturas valstīs — nodibināt un uzturēt katrā pagastā brīvprātīgo ugunsdzēsēju organizācijas. Ja aizsargam, kas jau tik daudz uzpurējās sabiedrības labā, vēl atliek laiks piedalīties ugunsgrēku apkaŗošanas darbā, lai iestājas pagasta brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrība, tur viņa līdzdarbība dos daudz lielākus panākumus.

II. Latvijas, Estijas un Lietuvas ugunsdzēsēju Savienību apvienības biroja sēde Kauņā 14. maijā 1927. g.

Sēde notika Kauņā, Lietuvas klubā triju kuniģaišu istabā.

Klāt bija: Apvienības galvenais sekretārs A. Ērglis, galvenā sekretāra palīgs A. Punga, sekretārs L. Paulauskas, biroja kandidāts J. Vilčinskas un revīzijas komisijas locēklis K. Stokmars.

Lietuvas ugunsdzēsēju savienības pr-jis inž. V. Skardinskas, sekretārs L. Malachas un S-bas locēkļi.

Sēdi atklāja un vadīja apvienības galvenais sekretārs.

Lietuvas ugunsdzēsēju Savienības pr-jis apsveic ieradušos Latvijas un Estijas priekšstāvjus, norādot uz svētīgo darbu, kuŗu veic apvienoto triju valstu ugunsdzēsēju saime un izsaka cerību ka tuvākā nākotnē būs iespējams ugunsdzēsības lietu izveidot tā, kā tai jābūt, jo ir cerības, kā Latvijas un Lietuvas valdības sekos Estijas valdībai šai svarīgā saimnieciskā jautājuma nokārtošanā.

Tās pašas cerības izsaka arī Latvijas un Estijas priekšstāvji.

Pirms sēdes atklāšanas Lietuvas ugunsdzēsēju Savienības pr-jis, izpildot Lietuvas Ugunsdzēsēju S-bas padomes lēmumu pasniedz A. Ērglim un A. Pungam izcilus krūšu nozīmes par nopelniem ugunsdzēsības laukā, kuŗu devīze ir „Artimui pagelbon“ (latviski „Par tuvāko“).

Pēc izteiktām savstarpīgām pateicībām birojs uzsāka savu darbību un nolēma:

1) apstiprināt biroja sēdes protokolu no 22/23.1.27.g.;

2) apstiprināt darbības un kases pārskatu par notecējušo laiku;

3) celt priekšā nākošai kārtējai triju valstu ugunsdzēsēju konferencei pārstrādāt apvienības statusus un izlemt galīgi jautājumu par ugunsdzēsības izstādes sarīkošanu 1928. g.;

4) sarīkojamos, valsts maštābos, ugunsdzēsējuursos pieaicināt lektoros un instruktoros, par atlīdzību, arī no kaimiņu valstīm, lai tādējādi labāki veidotu ugunsdzēsības lietu un līdz ar to iepazīstinātu

lektoros - instruktoros ar faktiskiem ugunsdzēsības lietas apstākļiem uz vietām; un gādāt lai Latvijas un Lietuvas valdības, tāpat ka Estijas valdība algotu ugunsdzēsības instruktorus;

5) izstrādāto ugunsgrēku statistisko anketa listes projektu celt priekšā kārtējai konferencei priekš apstiprināšanas;

6) sarīkot, ja līdzekļi atļautu un valdības pabalstis, studiju braucienus uz Londonu un Parīzi vēl tekošā gadā;

7) apstiprināt spiedoga un piemiņu zīmes izstrādātos paraugus;

8) izsniegt biroja locēkļiem un viņu kandidātiem, ka arī revīzijas komisijas locēkļiem apvienības apliecības valsts un franču valodās;

un 9) noturēt II kārtējo konferenci 30. un 31. jūlijā 1927. g. Tallinā ar sekošu dienas kārtību:

1) Konferences atklāšana un apsveikumi;
2) Ziņojums par apvienības darbību 1926/1927.g.;
3) Revīzijas komisijas ziņojums;
4) Statutu papildināšana;
5) 1927/1928. g. g. budžeta un darbības plāna sastādīšana;

6) Ugunsdzēsības izstādes sarīkošana 1928. g.;

7) Ugunsgrēku statistisko blanketu listu projekta apsriešana un pieņemšana;

8) Nākošas konferences vietas noteikšana;

9) Vēlēšanas
un 10) Tekošas lietas.

Sēde bija lietišķa un noritēja lielā vienprātībā, kas dod cerību, ka triju sabiedroto valstu ugunsdzēsēji grib kopējā darbā kopējus ceļus iet.

Sēdi slēdza plkst. 22.50.

Plkst. 23. Kauņas br. ug. klubā notika kopējas vakariņas, kuŗās ņēma dalību Latvijas Sūtnis Lietuvā Balodis, Policijas departamenta direktors A. Žilinskis, Pilsētas galva J. Vileišis ar valdes locēkļiem, ugunsdzēsības lietu referents pie Iekšlietu Ministrijas D. Simaško u. c.

Draudzīgās sarunās laiks pagāja āši un jau metās rīts, kad šķiramies.

Pa ceļam uz Kauņu delegācijas apsveica Janišķu stacijā — Janišķu br. ug. b-bas locēkļi: Biedrības pr-ks J. Šapiro; Virsnieks P. Lipmans; brandmeistars S. Balčūnas; Rozenbauera nodaļas komandiers A. Zeligmans; I. nod. kom. J. Vestermans un III. nod. kom. J. Šapočnikovs.

Kauņas stacijā Lietuvas S-bas pr-ks V. Skardinskas, S-bas sekretārs L. Malachas, valdes locēkļi un brīvprātīgo ugunsdzēsēju goda sardze ar orķestri.

Pēc apsveicināšanas delegācijas automobiļos tika nogādātas uz „Metropolis“ viesnīcu, kur notika arī biroja sēde.

15. maijā Lietuvā tika svētīti valsts 9 pastāvēšanas svētki, kamdēļ visas dzelzsceļu stacijās pa ceļam uz Kauņu bija puškotas ar valsts karogiem, zaļumiem un vitnēm. Sevišķi skaisti greznota Kauņas stacija un pati Kauņa. Pilsētā celti vajrāki goda vārti, balkoni greznoti ar tepīkiem un zaļumiem.

Plkst. 11 dienā katedralē notika svinīgs dievkalpojums un pēc tam 1/213 parāde Aušras laukumā, kurā ņēma dalību visu ieroču šķiru kaļaspēku daļas, aizsargi, ugunsdzēsēji un skauti.

Parādi pieņēma valsts prezidents A. Smetona un komandēja ģenerālis Žukauskis.

Parādē klāt bija Saeimas un valdības locēkļi, diplomātiskais korpus, uzaicinātie viesi, starp tiem arī triju valstu ugunsdzēsēju apvienības biroja locēkļi un ļoti daudz iedzīvotāju, kuŗi kā nepārskatams riņķis iezogojā plašo parādes laukumu.

Plkst. 3 dienā pie kritušo Lietuvas brīvības cīnītāju pieminēkļa tika nolikti vaināgi no Saeimas prezidija un Itālijas sūtņa.

Tad pat no Valsts prezidenta tika atklāti divi pieminēkļi kaŗa muzeja dārzā rakstniekiem V. Kudirkam un S. Daukantam.

Atklāšanas runas teica Univerzitatēs rektors Biržiska par Daukantu un Univerzitatēs doc. Tumas par Kudirku.

Kudirka ir ļoti iecienīts rakstnieks, jo sacerējis Lietuvas valsts himnu un pats tai arī komponējis muziku, kamdēļ arī uz viņa pieminēkļa ir uzraksts no Lietuvas himnas pirmā teikuma „Lietuva tu mūsu tēvija“ . . .

Pēc beigta cermoniala Valsts Prezidents pieņem kaŗavīru parādi.

Plkst. 5 p. Rātslaukumā notika Kauņas ugunsdzēsēju parāde, kurā piedalījās Kauņas pilsētas un brīvprātīgo ugunsdzēsēju komandas ar visiem saviem sastāviem un rikiem.

Parādi pieņēma pilsētas galva J. Villeišis, kuŗš savā uzrunā aicināja ugunsdzēsējus būt ar vienu nomodā par savu valsti un pilsoņiem.

Pēc lietuvu ugunsdzēsēju S-bas pr-ka runas tika uzsaukts Latvijai trīs kārtīgs „Lai dzīvo“ un Estijai — trīskārtīgs „Elagu Esti“, pie kam arī nospēlētas šo valstu himnas.

Pievakarē viesi ņēma dalību svinīga karogu nolaišanas cermonijā pie kaŗa muzeja un kritušo pieminēkļa un apskatīja koši iluminēto, svētkiem par godu, pilsētu.

Pēc vakariņām delegācijas ar nakts vilcienu atgriezās uz dzimteni.

Vilcienam kustoties atskanēja no pavadītājiem skaļie „Lai dzīvo Latvija“, „Elagu Esti“ un no aizbraucējiem „Valo“.

S-e.

III. Latvijas ugunsdzēsēju kongress Liepājā.

(Otrā diena 16. maijā 1926. g. XI. turpinājums, A. Ērglis.)

A. Ērglis: Godātie kongresa darbinieki! Lai darbs veiktos, lai ritētu un nestu redzamus augļus ugunsdzēsēju saimei, esmu apņēmis strādāt arī turpmāk un ziedot visas manas spējas un zināšanas ugunsdzēsības lietai ar noteikumu, ka Jūs kas esat šeit, nāksat man talkā šo darbu veikt un kuplināt.

Pr-ks J. Burkevics: Augsti godātie kungi! Ģrūtākais dienas kārtības punkts padomes vēlēšanās ir izsmelts. Lieku priekšā visiem ievēlētiem darbiniekiem, ka no Rīgas, ta provinces izsaukt trīskārtēju „Lai dzīvo.“ (Visi pieceļās un izsauca „Lai dzīvo.“)

Tālāk mums jāvēl revīzijas komisija, kuŗa sastāv no 3 locēkļiem un 2 kandidātiem. Vēlēšana izdarama, saskaņā ar statutiem, aizklāti.

Ka kandidāti ir uzstādīti: J. Niedra, P. Ērglis, J. Otlāns, P. Bērziņš, A. Krieviņš, Valdovskis, Jansons, Katužans un Josts.

Josts un Jansons savas kandidaturas noņēma.

Uz katras zīmītes lūdzu rakstīt 5. kandidatus.

Tie trīs kandidāti, kuŗi būs dabūjuši balsu vairākumu tiks uzskatīti ka ievēlēti par revīzijas komisijas locēkļiem, bet pārējie divi, par kandidātiem.

Ir ienācis priekšlikums lūgt jaunievēlēto padomi konstruēt, kāmēr saskaitīs balsis. Ta ka iebildumu nav, priekšlikums tiek uzskatīts par pieņemtu. Tālāk nav izsmelts dienas kārtības 12. punkta 5. nodaļijums: „Par ārvalstu ugunsdzēsības darbinieku apbalvošanu“ Referents A. Ērglis.

A. Ērglis: Savienības statutu § 20. p.kts. „m“ nosaka, ka kongress izdod instrukcijas par biedrību un organizāciju darbinieku apbalvošanu, par nopelniem, izdienu u. t. t. ar nozīmēm, uzskaitītam (§ 2.p.k.i.), bet neparedz kārtību par ārvalstu ugunsdzēsēju apbalvošanu ar Latvijas ugunsdzēsēju Savienības iscilus nozīmēm.

Padomes un valdes priekšlikums irsekošs: lai netērētu lieki Savienības līdzekļus, priekšs atsevišķām nozīmēm, izdot attiecīgiem darbiniekiem, kuŗi no padomes un valdes ka tādi, ārpus mūsu valsts robežām, tiek atzīti par nopelnu bagātiem ugunsdzēsības laukā, Latvijas ugunsdzēsēju biedrību un organizāciju Savienības sudraba zeltītu mīniatur nozīmi līdz ar attiecīgu apliecību.

Pamats šim ierosinājumam ir tas apstāklis, ka mūsu brāļu tautas Lietuvas ugunsdzēsēju priekšstāvis vakar apbalvoja 2 mūsu kongresa dalībniekus: A. Strekavīnu un G. Ziemeļa kungus ar attiecīgām nozīmēm. Ja kongress padomes un valdes ierosinājumam nepiekrīstu, tad saprotams, viņš var dot padomei un valdei attiecīgus norādījumus šai jautājumā.

Paziņojot par aukstāk minēto, lūdzu kongresa dalībniekus izteikties par šo jautājumu.

Pr-ks J. Burkevics: Mēs vakar redzējām apbalvošanu, kuŗu šeit izdarīja Lietuvas ugunsdzēsēju priekšstāvis un es domāju, ka mums par šo jautājumu debatēt nevaizdētu, jo tas būtu netaktiski. Es lieku padomes un valdes priekšlikumu uz balsošanu.

Kas būtu pret to? Nav. Kas atturās? Nav. Ta tad valdes priekšlikums vienbalsīgi pieņemts.

A. Ērglis: Pirms mēs pārejam uz tālāko dienas kārtības punktu, mes, vecā valde, nedrīkstējām izsniegt ne vienam, ne otram darbiniekam ārpus valsts robežām Savienības krūšu nozīmes, bet ta kā mēs tomēr savas varas robežas esam pārkāpuši, izsniedzot vienu tādu nozīmi Berlīnes branddirektoram Steina kungam, tad lūdzu kongresu šo padomes un valdes soli sankcionēt.

Pr-jis J. Burkevics: Lieku uz balsošanu tiko iesniegto priekšlikumu un lūdzu visus tos kas būtu pret to pacelt rokas. Neviens. Kas atturas? Neviens. Ta tad iesniegtais priekšlikums vienbalsīgi pieņemts.

A. Ērglis. Godātie kongresa dalībnieki! Mūsu starpā atrodās Lietuvas ugunsdzēsēju saimes priekšstāvji Savienības priekšsēdētājs inžen. V. Skardinskas un sekretārs Malachas. Valdes uzdevumā lieku kongresam priekšā ievēlēt viņus par mūsu Savienības biedriem veicinātājiem un izsniegt viņiem šodien ka pirmiem tiko no kongresa apstiprinātās goda nozīmes.

Pr-jis J. Burkevics. Mani kungi. Es gribu konstatēt, ka nevienam nav nekas preti un ka šis valdes priekšlikums ir vienbalsīgi pieņemts. (Aplausi)

Tālāk gribu paziņot, ka par revīzijas komisijas locēkļiem ir ievēlēti P. Ērglis ar 94 balsīm; J. Otlans ar 92 balsīm un P. Bērziņš ar 77, balsīm, un par kandidātiem: A. Krieviņš ar 72 un G. Katužans ar 52 balsīm.

Tālāk lūdzu paziņot jauno padomes un valdes sastāvu:

A. Pētersons: Pēc noturētas pirmās padomes sēdes padomes un valdes sastāvs ir sekošs.

Padomes pr-jis: cand. rer. merc. A. Pētersons. Padomes sekretārs: J. Upmāls. Padomes locēkļi: A. Kļesners, R. Šleichers, R. Kundziņš, P. Bergs, J. Bekers, D. Reintāts, J. Varenais, E. Bētiņš, un J. Lecons. Valdes Pr-jis: A. Ērglis. Valdes Pr-ja: biedri: A. Daums un A. Strekavins. Valdes sekretārs: K. Āboltiņš. Valdes locēkļi: G. Rudzīts, A. Bušs, Ed. Šneiders, J. Liggers, un M. Vasiļevskis. (Ilgi aplausi.)

(Turpinājums sekos.)

Komandas virsnieki.

Nav ugunsdzēsēju biedrības amata, kas prasītu tik daudzpusīgu, nosvērtu un tehniski izglītotu personību, ka virsnieka amats.

Komandas virsniekam pēc mūsu statūtiem pieder komandas apmācīšana, ugunsgrēku apkāpošanas vadīšana un laba daļa no biedrības saimniecības.

Skaidris, ka virsniekam jāizmeklē kandidātu starp visčaklākiem, priekšzīmīgākiem ugunsdzēsējiem un bez tam jāskatās, vai kandidāts arī noderēs jauniem biedriem, ka piemērs viņu audzināšanai.

Cik svāriga ir virsnieka labā jeb jaunā personība to vislabāk raksturo piemēri: Te mēs redzam mazu provinces biedrību, kuja dažus gadus atpakaļ iepriecināja Savienības priekšstāvjus ar korekto, čaklo komandas darbību. Aizgāja vecais virsnieks. Te ar lielu „izmaksāšanu“ uzstādīja savu kandidāturu kāds cilvēks, kujam no ugunsdzēsības i jēgas nav. Biedrība atraipījuse sev uz gadiem ar kaunu — ievēlējot to par virsnieku — „kortēlīša dēļ“.

Tagad no komandas čaklā darba nekas nav atlicies, no biedrības nāk ziņas par visādām skandalozām aferām, uz oficiāliem rakstiem biedrība pat neatbild. Pilsētas lepnums dažos gados palicis par pilsētas — kaunu.

Cits piemērs: Kāda provinces pilsētas komanda bijuse no Savienības dibināšanas dienas sākot — Sa-

vienības sāpju bērns. Darbībā nolaidīga, riki veci, šļūteņu maz — naudas vēl mazāk. Pašvaldība naudu negrib dot un ja kādreiz sakrājās biedrībā nauda — tā nozūd nēzināmā kārtā. Pēc lielas vētraiņas plūkšanās ievēlēja jaunu virsnieku (arī jaunu valdi). No ta laika nav pagājis gads, bet biedrības darbība stipri uzlabojusies, iegādāti jauni riki, šļūtenes, formas ietēpi. Latvijas bankā noguldīti ap Ls 1,000 un biedrība sapņo par motoršļirces iegādāšanu. Trešā biedrībā riku un šļūteņu diezgan, arī ugunsdzēsēji labi ietēpti un biedrībai no seniem laikiem ir laba slava. Par nožēlošanu tagadējais virsnieks ir labs ugunsdzēsējs, bet slikts vadonis un audzinātājs. Rezultātā pašvaldības pabalsts niecīgs, darbība biedrībā vidēja, sta p biedriem mūžīgas ķildas, mūžīgas intrigas. Biedrības slava nav vairs tā pate kas agrāk. Vēl daži gadi un ...

Te ir spilgti piemēri. Virsniekam jābūt savas komandas tēvam, jādod labu piemēru, jāmaca citus un tamdēļ — pašam arī jāmacās. Tikai vadītājs, kuš interesējās par katru jauninājumu, kuš daudz lasa, apmeklē kursus, tikai tāds virsnieks spēj nostādīt viņam uzticēto komandu vajadzīgā augstumā.

Virsnieks, kuš pēc ievēlēšanas domā atpūsties „uz lauriem“ un nestrādāt jeb kuš ievēlēts „par kortēlīti“ ne tikai ir nederīgs, bet augstākā mērā pat kaitīgs, un tamdēļ pie pirmās iespējamas apmaiņas piet istu ugunsdzēsēju. A. S.

Zemgales rajona „Ugunsdzēsēju diena“ Jelgavā š. g. 8. maijā.

Pirmā „Ugunsdzēsēju diena“ Jelgavā ņēma dalību 162 ugunsdzēsēji: no Šēnbergas 1, Rundāles — 1, Auces — 11, Džūkstes — 8, Kronvircavas — 9, Tukuma — 5, Iecavas — 13, Dobeles — 5, Slokas — 4, Bauskas — 35, Rīgas Nordeķu — 1 un Jelgavas — 69 brīvpr. ug. b-bām.

Darbības programma bija sekoša.

Plkst. 9—10 Viesu apsveikšana, pēc tam glāb-

šanas riku demonstrēšana

Plkst. 10—12 Referāti:

a) Motoršļice savā attīstības gaitā (A. Strekavins)

b) Šļūteņu nozīme ugunsdzēsēju darbā (A. Daums)

Plkst. 12—2 pusdienas brīvlaiks, etnografiska muzeja un pilsētas apskatīšana.

Plkst. 2—5 Apspriede, ziņojumi, tekoši jautājumi (A. Ērglis, A. Daums, A. Strekavins.)

Plkst. 5—6 Manevris (Dzēšanas rīku demonstrēšana.)

Plkst. 6—7 Taktisku uzdevumu atrisināšana (ar darba rīkiem.)

Zemgales rajona „Ugunsdzēsības dienu“ atklāja Latvijas Ugunsdzēsēju b-bu un organizāciju priekšsēdētājs A. Ērglis, kušs starp citu savā atklāšanas runā aizrādīja arī uz to, kā valsts un lielākais vairums pašvaldību ļoti maz piegriež vērības ugunsdzēsības izveidošanai un neatvēr nepieciešamos paredzētos līdzekļus šim mērķim.

Saeima arī vilcinās ar ugunsdzēsības likuma pieņemšanu, kušs jau vairāk kā 3 gadus guļ zem zaļas segas, neskatoties uz to, kā no S-bas ir darīts viss lai pasteidzinātu šī likuma izdošanu, jo tagadējais brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrību stāvoklis ir uzskatams par apdraudētu ne tikai līdzekļu ziņā, bet arī no tiesiska viedokļa.

Ja likums drīzi neredzēs dienas gaismu, kaut arī ne tik pilnīgs kā viņš projektā Saeimai iesniegts, tad nevar pateikt, kas ar vienu otru biedrību tuvākā nākotnē, sevišķi mazas pilsētās, miestos un uz laukiem, notiks. Žēl gan būtu, kad tās ķertu tas pats liktenis kas jau ķēris Eķengrāves u. c. b-bas, kušas jau gandrīz galīgi savu pastāvēšanu ir likvidējušas.

Pēc nodziedātas tautas lūgšanas Zemgales rajona ugunsdzēsības dienas vadītājs A. Daums apsveica klātesošos novēlot sekmīgi veikt uzstādīto darbības programmu.

Jelgavas br. ug. b-bas priekšsēdētājs J. Brumels b-bas vārdā apsveic tik kuplā skaitā ieradušos dalībniekus un novēl viņiem labas sekmes darbības gaitā.

Uzstādītā programma attiecībā uz rīku demonstrēšanu manevros tika veikta no Jelgavas br. ug. b-bas biedriem noteikti, veicīgi un priekšzīmīgi, kas

atkal lieku reizi atgādinā, kā b-bas vadība atrodas istās rokās.

Interesanti un pamācoši bija A. Strekavina un A. Dauma referāti.

Apspriežot tekošus jautājumus un ierosinājumus starp citu tika iznesti sekoši lēmumi:

1) uzdot Savienībai griezties ar lūgumu pie Iekšlietu Ministrijas Pašvaldības departamenta noskaidrot, kur tiek izlietoti līdzekļi, ienākoši no apdrošināšanas biedrībām ugunsgrēku apkaļošanai;

2) uzdot Savienībai griezties ar lūgumiem pie attiecīgām iestādēm un noskaidrot vai nebūtu iespējams izsniegt brīvprātīgo ugunsdzēsāju b-bām, kušām no fonda ir piešķirtas zemes, arī būvmateriālus depozītu celšanai, jo cik zināms ugunsdzēsēju biedrību mērķis ir sargāt valsts un pilsoņu mantību no iznīcības caur uguni un

3) uzdot Savienībai griezties pie attiecīgām valsts iestādēm ar lūgumu griezt vērību uz to, kā laiks būtu padomāt arī par uguns aizsardzības līdzekļiem jauncelto jaunsaimniecību aizsardzībai no ugunsbriesmām, jo cik zināms visu sāpīgākais jautājums ugunsgrēku nelaimes gadījumos ir ūdeņa trūkums jo retās vietās — pie jaunsaimniecībām ir diķi, upītes un ezeri, bet visur citur pat labu aku nav.

Nākošās rajonu ugunsdzēsības dienas nolemj noturēt 29. maijā Slokā un 12. jūnijā Tukumā ar līdzīgu programmu, bet gadskārtējo Zemgales ugunsdzēsības dienu 1928. g. maija mēnesī Bauskā.

Pēc nodziedātas Latvju tautas lūgšanas, Zemgales rajonu ugunsdzēsības dalībnieki, redzami apmierināti par veikto darbu, izklīda, lai dotos katris uz savu darba vietu, pielietot savās mājās redzēto un dzirdēto.

S-e.

Jelgavas br. ug. b-bas dzēšamo rīku demonstrēšana 8. V. 1927. g.

Belinkija koku zāģētavas degšana.

Nakti no 14. uz 15. maiju š. g. izcēlās liels ugunsgrēks Belinkija koku zāģētavā Rīgā, Kurmanova ielā № 17.

Uguni pamanīja tikai ap plkst. 1 nakti kad jau liesmas izšāvās no fabrikas mašīnu telpām un apņē-

ma gateru un citas būves.

Fabrika apņēma vairāk simtu kvadrat asis lielu laukumu, kur atrodās arī daudz citu ēku.

Pirmie ugunsdzēsēji ieradās 4 min. 45 sek. pēc ziņojuma.

Dzēšanas darbos ņēma dalību pilsētas I. III. un IV. nodaļas, Rīgas brīv. ug. b-bas, dib. 1865. g., Rīgas Priekšpilsētas, Aleksandra u. c.

No pilsētu ugunsdzēsējiem pie ugunsgrēka likvidēšanas strādāja 35 vīri un no brīvprātīgiem vairāk par 50 vīru.

jumi nodarīti par vairāk miljoniem rubļu.

Ugunsgrēka cēloņi nav noskaidroti.

Šis ugunsgrēks ir uzskatams par vienu no retākajiem, kādi beidzamos gados Rīgā notikuši. Ta ka ugunsgrēks bija izcēlies ļoti apdzīvotā pilsētas daļā, tad varēja sagaidīt daudz lielākus postījumus, bet tādi

Ugunsgrēka aina nakt.

Skats pēc ugunsgrēka.

Ugunsgrēks atblāzmojās attālākās pilsētas nomalēs. Ar lielām pūlēm uguni ierobežoja pēc 45 min., bet pie galīgas uguns likvidācijas dzēsēji nostrādāja līdz plk. 7 ritā.

Fabrikas ēkas, mašīnas un koku materiāli apdrošināti vairākās apdrošināšanas biedrībās. Zaudē-

tomēr nenotika, jo ugunsdzēsēji strādāja neatlaidīgi ne tikai ugunsgrēku apkarodami, bet arī sargādami apkārtējās ēkas un it sevišķi pūlēdamies nomierināt apkaimes iedzīvotājus. Vairāki dzēsēji dabūja grūtākus vai vieglākus ievainojumus.

S-e.

II. Latvijas ugunsdzēsēju kursi. ✓

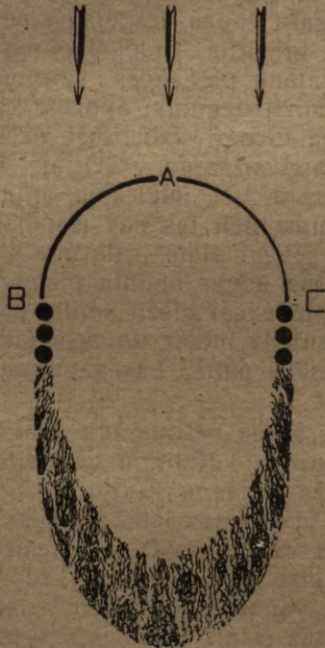
(A. Ērglis.)

H. Upiņa referāts par meža degšanas cēloņiem un apkarošanu.

(1. Turpinājums un beigas.)

Meža ugunsgrēka dzēšana arvienu sākama no vēja puses un turpināma gar abiem deguma sāniem vēja virzienā. Pieturoties šādai dzēšanas gaitai, darbu netraucē karstums, dūmi un dzirksteles. No šīs puses iespējams pieiet uguns linijai vistuvāk. Atkarībā no uguns izplāšanās ātruma, ka arī veida, meža ugunsgrēku dzēšanā pielietojami dažādi paņēmieni:

1) Lēnu zemsedzes uguni dzēš sekošā kārtā. Dzēšanas darbu vadītājs sadala viņa rīcībā esošos dzēsējus divās grupās, atstājot dažus strādniekus rezervē. Dzēsēji pagatavo no lapkoku zariem pietiekoši parocīgas slotas vai meijas. Nostājoties deguma vēja pusē, viena dzēsēju grupa virzās gar uguns līniju pa labi otra pa kreisi. Dzēsēji katrā grupā nostājas viens aiz otra apm. 5 — 10 soļu atstātumā un, ātri virzoties uz priekšu, apdauza uguns līniju. Zīmējums 1. rāda pa daļai apdzēstu degumu, kur A apzīmē dzēsēju izejas punktu, B un C dzēsēju grupu darba vietas,

Zīm. 1.

melnā līnija — nodzēsto deguma daļu, krustiņš — uguns izcelšanās vietu un bultas — vēja virzienu degšanas laikā.

Meiju sitieni virzami uz deguma pusi. Sitot vertikāli, dzirksteles un kvēlojošie ogļu gabaliņi jūk vienmērīgi uz abām pusēm, tā tad var krist arī ārpus deguma un tur aizdedzināt zemsedzi no jauna. Katram dzēsējam atsevišķi nav jācenšas uguns līnijas liesmu apsist pilnīgi. Caur to ciešu dzēšanas ātrums. Pietiek, ja katris dzēsējs uzsit ar meiju vienā vietā pārs reizes un, tā sisdams, steidzās tālāk. Viņam sekojošie dzēsēji rīkojās tāpat. Ja, strādājot tādā kārtībā, dzēsēji var apslāpēt uguni ātrāki, nekā tā virzās uz priekšu, tad degums paliek arvienu šaurāks, līdz beidzot abas dzēsēju grupas sastopās. Meiju vietā var lietot speciāli meža ugunsgrēku dzēšanai pagatavotus lielus, lāpstai līdzīgus, brezenta vēdekļus gaŗos kātos. Liesmas apslāpēšana ar šo vēdekļu palīdzību daudz sekmīgāka un vieglāka. Vēdekļi, uguni dzēšot, arvienu jātura mitri, ja tie, pagatavojot, nav piesātināti ar neaizdegošu vielu. Rezervē atstāto dzēsēju uzdevums — apsargāt nodzēsto uguns līniju, aprakt visapkārt degumam aizsargu grāvīti un apdzēst kvēlošos deguma

vidū celmus, praulus, vecas žaģaru čupas u. t. l. Grāvīti nevajaga rakt dziļu — pietiek rūpīgi noņemt zemsedzi līdz mineralaugsnei. Šī aizsargu grāvīša platums var būt 30 — 50 cm. Grāvīša uzdevums aizsargāt apkārtējo mežu no degšanas, gadījumā, ja vējš varētu uguni uzpūst no jauna. Degošos celmus ieteicams apliet ar ūdeni vai apbērt ar zemi.

2) Ja uguns izplātās ātrāki, nekā dzēsēji spēj virzīties uz priekšu, tad divas dzēsēju grupas sāk jau aprakstītā kārtā apdauzīt uguns līniju no vēja puses. Trešā dzēsēju grupa aiziet ugunij priekšā tik tālu, lai līdz uguns pienākšanai varētu attīrīt no zemsedzes apm. 1 m. platu joslu šķērsām priekšā uguns galvenam virzienam. Ugunij tuvojoties, uz joslu nostādami sargi. Kad uguns pienāk līdz šai aizsargu joslai, tā apdzīest degoša materiala trūkuma dēļ. Tā kā uguns ar šo paņēmieni galvenā vēja virzienā apturēta, caur ko nozūd dūmi un pārmērīgais karstums, tad dzēsējiem atliek apslāpēt degumu no sāniem, virzoties pretī divām pirmām grupām. Mākslīgi radītais aizsargu joslas vietā, ērtāki izmantot kādu dabisku šķērsli priekšā uguns virzienam — ceļu, grāvi, stīgu vai t. l., ja vajadzīgā virzienā tāds būtu. Pēc uguns līnijas nodzēšanas, degums jāaprok ar grāvīti.

3) Ja zemsedzes uguns deg ar lielu liesmu un izplāta daudz dūmu, aiz kā dzēsējiem nav iespējams tuvojoties uguns līnijai, tad dzēsēju grupas nostādamas deguma vēja pusē tādā atstātumā no uguns līnijas, lai dūmi un karstums netraucētu darbu. Ar lāpstu vai kāpļu palīdzību strādniekiem jārok sekls grāvītis, līdztekus (paraleli) uguns līnijai. Darbs jā dara ātri, katrā ziņā ātrāki par deguma izplāšanās ātrumu vēja virzienā. Grāvīti nevajaga rakt dziļu — pietiek ja noņemt zemsedzi līdz mineralaugsnei 30 — 50 cent. platumā. Tāda stipra, pusē apdzēsta, zemsedzes ugunsgrēka šēma redzama zīmējumā 2. Palikusē starp aiz-

Zīm. 2.

sargu grāvīti un uguns līniju, dzēsēju aizmugurē, zemsedzes josla jāizdedzina. Ja degums paplašinājās vēja virzienā ar lielu ātrumu, tā kā dzēsēji nespēj to ierobežot no sāniem ar grāvīti, tad ugunij priekšā jānosūta trešā dzēsēju grupa jau iepriekš aprakstītās aizsargu joslas pagatavošanai.

4) Zemsedzes ugunij stipri izplātoties, tā var pāriet uz koku vaiņagiem. Ņemot vērā ka tāds uguns-

grēks attīsta daudz dūmu, dod lielu karstumu un daudz no degošās lapotnes birstošu, kvēlojošu ogļu gabaliņu un dzirksteļu, kā arī tā ātro izplātišanos, vaiņagu uguni apdzēst daudz grūtāki, nekā zemsedzes uguni. Daudzos gadījumos, sevišķi stipram vējam pastāvot, cilvēku spēks, nostādīt pretīm dabas spēkam, izrādās par vāju un tādu vaiņagu degumu izdodās apturēt tik pie dabiskiem šķēršļiem — platiem izcirtumiem, upēm, lapkoku audzēm, purviem u. t. l. Mērenu vaiņagu uguni iespējams ierobežot, pieaicinot lielāku dzēsēju skaitu. Šinī gadījumā divas dzēsēju grupas attira — jau aprakstītā kārtībā — no vēja puses, pietiekošā atstatumā no uguns līnijas un tai līdztekus, 1–2 m. platu joslu. Lai pārtrauktu audzes vaiņagu slēgtību, uz šīs joslas izcērtami arī visi koki. Koki laižami uz pretējo degumam pusi. Starp joslu un uguns līniju atrodošā zemsedze, jāizdedzina. Otrās divas dzēsēju grupas noiet degumam priekšā un, pietiekošā atstatumā no tā, pagatavo šķēršam deguma galvenam virzienam vajadzīgā platuma aizsargu joslu, izcērtot arī uz tās atrodošos kokus. Joslas vietā var izmantot katru pietiekoši platu dabisku šķērslī. Deguma pusēs, šai joslai, gar tās malu, aizdedzinā vienā vai vairākās vietās — atkarībā no deguma platuma — zemsedzi.

Šo uguni sauc par pretuguni. Tās ārējā mala labi apsargājama, lai uguns ar vēju nevarētu pārsvieties pāri joslai. No sākuma pretuguns virzās uz priekšu pretīm galvenam degumam ļoti lēni, vieglas zemsedzes ugunsgrēku veidā. Kad tā jau pieņēmusies, dzēsēji sāk to no abām pusēm ierobežot pretvēja virzienā. Līdz ko pretuguns piegājusi pietiekoši tuvu galvenam degumam, no paceļošās gaisā sakarsētās gaisa strāvas vilkta, tā pieņemās stiprumā un beigās pāriet uz koku vaiņagiem. Pēc tam abas ugunis, ļoti ātri tuvojoties, sastopās, un liesmas ar lielu troksni uzšaujās augstu gaisā un tad sabrūk. Tā kā galvenā deguma virzienā visa zemsedze ar pretuguni iznīcināta, tad vaiņagu uguns tālāk neizplātas. Tāda deguma šēma parādīta zīmējumā 3., kur A apzīmē dzēsēšanas

Zīm. 3.

darbu sākuma punktu, B un C pirmo divu dzēsēju grupu darba vietas, F pretuguns pielaišanas vietu, D un E — pretuguni ierobežojošās dzēsēju grupas. Darbu vadītājam jānoteic dzēsēju grupam vajadzīgais darbības virziens, lai grupas B un D, C un E beigās sastaptos. Gar apdzēsto deguma malu atstājami sargi.

5) Gadījumos, kad vaiņagu uguns virzās uz priekšu ļoti ātri, apdraudot priekšā esošās vērtīgas jaunaudzes, ēkas vai sagatavotos materiālus, un kad ugunij priekšā nav dabisku šķēršļu, kā arī nav laika attīrīt aizsargu joslu — jāriskē ar pretuguns laišanu bez aizsargu joslas. Dzēsēju uzdevums šinī gadījumā pastāv pretuguns ierobežošanā vēja virziena pusē, lai tādā kārtā tā varētu izplāties tikai pretīm galvenam ugunsgrēkam. No vēja puses ugunsgrēks arī šinī gadījumā ierobežojams jau aprakstītā kārtībā ar aizsargu stidziņu palīdzību. Laist pretuguni, bez aizsargu joslas var vienīgi sevišķos izņēmumu gadījumos, kad citus līdzekļus vairs nevar pielietot.

Kad mežu ugunsgrēks ar kādu no aprakstītiem paņēmieniem ierobežots, degumam visapkārt aprokams 30–100 cm. plats aizsargu grāvīts, ja tas nav jau izdarīts uguni dzēšot. Šos aizsargu grāvīšus, tāpat arī joslas, nevajaga rakt dziļus — pietiek noņemt zemsedzi līdz minerālaugsnei. Tikai tad, ja zem zemsedzes atrodas kūdras kārtā, tā arī jānorok, jāizsviež uz pretējas degumam grāvīša malas un jāapsviež ar izņemto no grāvīša dibena mineralaugsni. Pagatavojot aizsargu grāvīti vai joslu, visi viegli degošie materiāli, kā sūnu zemsedze, sausi žagari un zari, novācamā uz pretējo degumam grāvīša vai joslas malu, vai aizsviežami tālāk. Kāmēr uz deguma vēl kvēlo celmi, prauli vai vecas žagaru čupas, iespējama uguns pārsviešanās pāri aizsargu grāvītim, kādēļ deguma vielā pēc tā nodzēsēšanas atstājami pietiekošā vairumā sargi. To uzdevums uzraudzīt degumu, apdzēst kvēlojošos praulus un celmus, ja to nav izdarījuši dzēsēji, un novērst uguns pāriešanu aizsargu grāvītim. Uz deguma kvēlojošos celmus u. t. l. ieteicams apliet ar ūdeni. Ja, deguma plašuma dēļ, tas nav iespējams, tad vismaz tas izdarams 50 m. platā joslā gar deguma malu. Ja deguma tuvumā ūdens nebūtu pietiekams — celmi apsvežami ar pietiekoši biezu smiltis kārtu. Vieglis apbērums nesasniedz mērķi, jo zem tāda uguns turpina kvēlot, tik lēnākā gaitā, kas pagarina deguma apsargāšanas laiku.

Beidzot, atliek vēl aizrādīt uz kūdras purvu degšanas apkaņošanu. Kūdrāju aizdegšanās cēloņi tie paši, kas meža degšanas gadījumos. Apkaņot kūdrāja ugunsgrēku, ja tas nav laikā atklāts, ļoti grūti. Kūdrāja degšana var turpināties mēnešiem un pat lietus to ne katru reizi spēj apdzēst. Tādos gadījumos degšana apstājas vai nu degošā materiāla trūkuma dēļ, kad viss kūdras slānis izdedzis, vai pēc lielākām lietus gāzēm, kad viss purvs pieplūst ar ūdeni.

Kūdrāju degšana sākās, kad uz kūdrāja virsas aizdegās saulē izkaltusē sūnas zemsedze. Uguns izplātas tāpat, kā meža degšanas gadījumos. No šīs zemsedzes uguns karstuma izžūst zem tās atrodošās kūdras kārtas un sāk degt. Kūdras degšana turpinās dziļumā līdz ūdenslīmenim. Dažos gadījumos no stipra karstuma, kuju attīsta degoša kūdra, pat liekais ūdens tik stipri izgaro, ka kūdras slānis izdeg līdz pat purva dibenam. Kūdras slāņi reti deg ar liesmu, bet vairāk gruzd un tik zili dūmi norāda degšanas vietu. Ja kūdrāja degšanā laikā atklāta — kāmēr nav vēl aizdegušies dziļākie kūdras slāņi — to izdodas apdzēst diezgan viegli. Dzēsējiem jārikojās tāpat, kā meža zemsedzes ugunsgrēka gadījumā, apdauzot uguns līniju ar meijām. Citi strādnieki tanī pat laikā rok, līdztekus apdzēstai uguns līnijai, grāvīti. Grāvīts rokams apmēram 40–50 cm. platumā un dziļumā līdz slapjākiem kūdras slāņiem. Kad uguns tādā kārtā ierobežota, degums rūpīgi jāapskata un, aplejot ar ūdeni, pilnīgi jānodzēš kvēlojošie ciņi un celmi. Pēc tam, visas tās vietas, kur kūdra jau aizdegusies — kas redzams no dūmiem — jāatrok un jāsalej ar ūdeni. Šis darbs jādara nepārtraukti, strādājot pat naktī, lai

tādā kārtā nelautu ugunij izplāties dziļumā. Pēc uguns likvidēšanas, deguma vietā atstājami sargi.

Ja purva degšana nav atklāta sākumā un uguns apņēmusi jau dziļākus kūdras slāņus, tad dzēsana

vairs nav iespējama. Tādā gadījumā atliek vienīgais līdzeklis — aprakt degumam grāvi, kuŗš dziļumā sniegtos līdz kūdrāja dibenam. Tas prasa daudz laika un lielu vairumu dzēsēju.

Biedrību dzīve un darbība.

I.

Valkas brīvprātīgo ugunsdzēsēju b-bas darbības pārskats par 1926. gadu.

Kase.

Atlikums no 1925. g.	Ls 446,01
Ieņemts 1926. gadā	" 1.298,39
Kopā	Ls 1.744,40
Izdots 1926. gadā	Ls 1.275,22
Atlikums uz 1. I. 1927. g.	" 469,18
Kopā	Ls 1.744,40

Ieņemts.

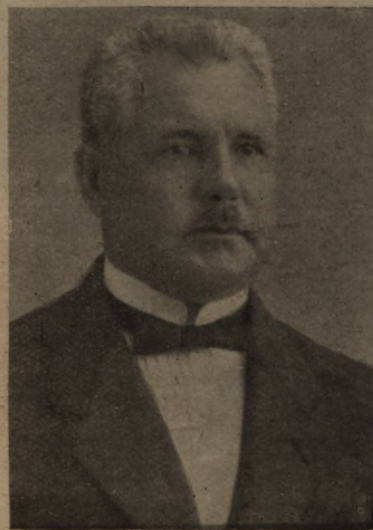
Atlikums no 1925. gada	Ls 446,01
Aktīvo biedru iemaksas	" 42,—
Biedru - veicinātāju iemaksas	" 38,—
No izrikojumu dežūriem ieņemts	" 96,—
Ziedojumi b-bai	" 203,34
No izrikojumiem ieņemts	" 837,55
10% no b-bas kasiera rīcībā esošās brīvas caurmēra sumas Ls 200.	" 20,—
Dažādi ienākumi	" 55,50
Kopā	Ls 1.744,40

Izdevumi.

Biedru uauda L. U. S. par 1925. g.	Ls 6,—
Žurn. „Ugunsdzēsējs“ abonemēnts	" 5,—
Telefona abonemēnts	" 56,03
Sekretāram atlīdzība par darbu veikšanu	" 48,—
Par dažādu blanku un formulu pagatavošanu	" 28,60
Pastmarkas un papīrs kancl. vajadz.	" 8,20
Atlīdzība par dežūrēšanu izrikojumos	" 15,60
Ziedojumu vākšanas izdevumi	" 2,80
Inventara remonts	" 8,50
Inventara iegādāšana	" 602,98
Izdevumi pie izrikojumu satīkošanās	" 443,42
Dažādi izdevumi	" 50,09
Kopā	Ls 1.275,22

G. Krauze, komandas virsnieks.

P. Pencis,
revīzijas kom. pr-js.

1926. gadā pavisam noturētas 15 valdes sēdes un 1 pilna biedru sapulce. Valdes sastāvs: (uz 1. I. 1927. g.) B-bas pr-ks: K. Lielausis, biedr. pr-ka palīgs: P. Raudzens, b-bas sekretārs: V. Ceriņš, b-bas mantzinis: J. Gaumīgs, b-bas kasieris: K. Bundže, valdes locēkļi: K. Atslēga, J. Melnbārdis, P. Tillers, komandas virsnieks: G. Krauze. Revīzijas komisija: revīzijas komisijas pr-js: P. Pencis, rev. kom. locēkļi: J. Lūs un A. Ludeks.

Sekretāra v.: V. Ceriņš.

II.

Brīvprātīgo Ugunsdzēsēju Biedrības pie Rīgas Tekstilfabriku Akc. Sab. gada pārskats par 1926. gadu.

Biedrības sastāvs.

Goda biedri — 7, aktīvie biedri — 45, valdē — 7 biedri.

Valdes darbība.

Noturētas 6 valdes sēdes, viena kārtēja pilna biedru sapulce, viena ārkārtēja biedru sapulce, 12 mēneša sapulces, sarīkota 25. gada jubileja un 4 izrikojumi.

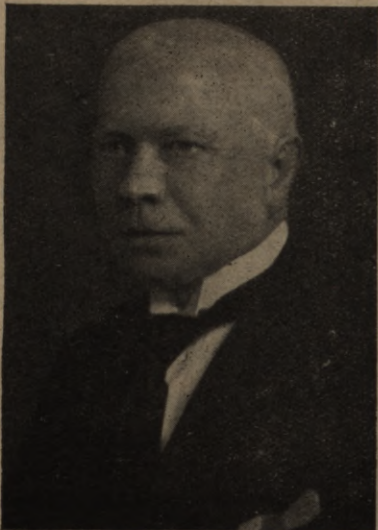
Komandas darbība.

Noturētas 12 apmācības, 2 trauksmes, 1 manevrs, piedalījušies un strādājuši 10 ugunsgrēku gadījumos.

Kases pārskats.

Ieņemts:

Atlikums no 1925. g.	Ls 228,83
Biedru naudas	" 127,40
Atlikums no izrikojumiem	" 135,56
Ziedojumi	" 16,—
Krūšu nozīmes	" 28,80
Ziedojumi palīdzības fondam	" 1.216,31
Kapitāla procenti	" 61,70
	<u>Ls 1.814,60</u>

K. Roens,
b-bas pr-ks.

Izdots:

Dažād. b-bas vajadzībām	Ls 80,22
Latv. Ug. Savienības biedru maksām	" 11,—
Noguld. palīdzības fondam	" 1.210,31
Noguld. kapital kontam	" 61,70
Kongresa ceļa izdevumi	" 67,02
Daž. represent. — izd.	" 84,—
Nozīmes un karogu naglas	" 80,—
Atlikums uz 1927. g.	" 220,35
	<u>Ls 1.814,60</u>

19. februārī 1927. g. ievēlēto amatu personu sastāvs ir sekošs:

E. Stolde,
komandas virsnieks.

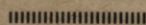
Valdes sastāvs.

C. Roens b-bas pr-ks, P. Ozoliņš b-bas pr-ka biedris, J. Rozentāls sekretārs un kasieris, valdes locekļi: H. Loesers, B. Pogge, C. Sinēvics un J. Priebis

Komandas sastāvs.

E. Stolde virsnieks, I. Grundulis brandmeistars, P. Vitols kolonas komandiers, F. Kenga kārtibnieku komandiers.

Priekšnieka b.: P. Ozoliņš.
Sekretārs: J. Rozentāls.

III.

Rīgas Nordeķu ugunsdzēsēju biedrības gada pārskats par 1926. g.

Biedru sastāvs.

Goda biedri 12, goda biedrene 1, mūža biedri 185, mūža biedrenes 21, biedri dzēsēji 54, biedri kārtibnieki 50, biedri muzikanti 13, biedri veicinātāji 9. Pavisam kopā 345 biedri.

Valdes locekļi un komandējošais sastāvs

Priekšnieks: K. Āboltiņš, pr-ka vietn.: P. Pulkovskys, sekretārs: A. Bormans, kasieris: J. Šmidts mantzinis: E. Zakke, mantziņa vietn.: R. Daniels

K. Āboltiņš,
b-bas pr-ks.

bēru fonda vad.: A. Pols, bēru fona vad. vietn.: P. Priede, biedrzinis: A. Zakke. Komandas virsnieks: J. Adamsons, kom. virsn. I. pal. N. Verbickis, kom. virsn. II. pal. A. Lācis, I. nod. vadītājs: J. Koldiņš, I. nod. vadītāja pal. L. Freimans, II. nod. vadītājs: Konst. Tregubenko, II. nod. vadītāja pal. J. Apsīts, Kārt. un mūža b. nod. vad.: K. Tregubenko, viņa palīgs: P. Alsiņš. Revisijas komisija: K. Doniņš, Ž. Auzers un Fr. Kraže.

Peļņas un Zaudējumu Konts.

Zaudēts.

Tekoši izdevumi	Ls 533,96
Reprezentācijas izdevumi	" 427,69
Mājas izdevumi	" 117,88
Inventara un rīku remonts	" 348,49
	<u>Ls 1.428,02</u>

Rīgas Nordeķu brīvības biedru sabiedrība.

Pelni.

Ziedojumi	Ls	192,52	
Iestāšanās naudas	"	334,—	
Biedru naudas	"	173,20	
Procentes	"	295,07	
Izrīkojumi	"	168,41	
Iepriekšējo gadu peļņa	"	160,—	" 1.323,20
Neto zaudējums par 1926. g. norakstīts no kapitāla	Ls	104,82	

Balances uz 1. janvāri 1927. gadā.

Aktīvs:

Kase	Ls	932,97	
Tekoši rēķini $\left. \begin{matrix} 770,07 \\ 500,— \end{matrix} \right\}$	"	1.270,07	
Dalības naudas	"	100,—	
Nekustams īpašums	"	27.713,40	
Inventārs	"	14.288,—	
Debitori	"	1.334,—	
Noz. u. statutu grām.	"	22,50	
Atmaksājami izdev.	"	244,40	
Tekoši izdevumi	"	108,—	Ls 46.013,34
Bēru fonda kase	"	274,74	
" " noguld.	"	576,73	" 851,47
" uz tekoš. rēķina	"		Ls 46.864,81

Pasīvs:

Kapitāls	Ls	42.350,67	
Auto fonda Konts	"	2.594,35	
Pārējo sumas	"	1.058,32	
Aizņēmums	"	10,—	Ls 46.013,34
Bēru fonda pamata kapitāls	Ls	447,75	
Bēru naudas	"	403,72	" 851,47
			Ls 46.864,81

NB. Pie bilances sastādīšanas b-bas nama, kā arī inventāra vērtība ņemta pēc apdrošināšanas polises vērtības.

Valdes darbība.

Pagājušā darbības gadā noturēta 1 kārtēja pilna biedru sapulce, 8 revīzijas sēdes un 21 valde sēdes.

J. Adamsons,
komandas virsnieks.

Sēdēs ņēmuši dalību: K. Āboltiņš 20 sēdes, A. Bormans 19 s. J. Adamsons 18 s. J. Šmidts 17 s. E. Zakke 15 s. A. Zakke 14 s. A. Pole 13 s. P. Priede 12 s. P. Pulkovsky 11 s. P. Pone 9 s. R. Daniels 7 s. A. Lācis 6 s. N. Virbicky 1 s. Konst. Tregubenko 11 s. J. Koldiņš 7 s. K. Tregubenko 6 s. un J. Apsīts 1 s.

Valdes darbība galvenā kārtā sastāvēja iekšējā pārējo darbu vadīšanas, līdzekļu pavairošanā, nama remonta izvešana, un uz biedrību attiecošu jautājumu izlirzāšanā un nokārtošanā.

Ar Rīgas Pilsētas ugunsdzēsēju nozares materiālu palīdzību tika padziļināta biedrības ugunskrātuve.

Komandas darbība.

Pagājušā darbības gadā saņemti 61 uguns piešķiršanas ziņojums. I. nod. izbrauca uz 23 ziņojumiem, II. nod. uz 10 ziņojumiem pie kuriem ņēmuši dalību 378 biedri.

Uz 28 ziņojumiem izbraukts netika, bet uz trauksmi ieradušies 216 biedru. Noturētas pavisam 22 ap-

mācības un viens gadkārtējs manevris.

Biedrība ir reprezentāta sekošos gadījumos.

Auces b. u. b. 25 gadu past. svētkos, Rīgas Jūrmalas 50 gadu past. svētkos, Bolderājas Daugavgrīvas 50 gadu past. svētkos, Rīgas Tekstilu br. ug. b. karoga svētkos un Ogres b. u. b. karoga svētkos.

Vispārējs biedru skaits.

1. janvarī 1926. g.	321	biedris	
tek. gadā iestājušies	24	„	345 biedru
„ „ miruši	4	„	
„ „ labprātīgi izstājušies . . .	21	„	25 „

paliek uz 1. janvari 1927. g. 320 biedri

Revīzijas komis. pr-jis: K. Doniņš, reviz. komis. locēkļi: Ž. Auzers un Fr. Kraže, reviz. komis. kand. Fr. Janerovsky.

Valdes pr-jis: K. Āboltiņš.

Kasiers: A. Pole.

IV.

Pārskats par Torņakalna brīvpr. ug. b-bas darbību 1926. gada.

Pagājušais gads bija grūts, neatlaidīgs darba gads. Tagad pārskatot padarīto ir redzams, ka pieliktas pūles nav bijušas veltas un ir gūti krietni panākumi.

B-bas darbībā un saimniecībā pagājušā gadā ir ieviesta noteikta kārtība. Savestās kārtībā visas grāmatas un grāmatvedība pienācīgi nostādīta, ka tas redzams no revīzijas komisijas raksta.

Vēlēšanās iegādāt auto šļirci līdz šim vēl nav izdevies realizēt, jo nav iespējams iekrāt tik lielu naudas sumu un arī vispārējais akūtais naudas jautājums ir bijis tam par šķērslī. Var gan izsacīt cerību, ka krīze nepastāvēs ilgi un ar labi nostādītu darbību varēs iekrāt līdzekļus un izpildīt visu biedru vēlēšanos. Bet līdz tam laikam vēl ir jāapmierinās ar esošiem rīkiem.

B-bas ugunsdzēsēju disciplīna arī ir manāmi progresējusi, apmierinoša. Saprota, ka vispārīgā disciplīna ir atkarīga no katra ugunsdz. personīgā gadījumā nesot savu b-bas formu un ir jāuztura ikvienam, kas ciena savas b-bas labo slāvu un negrib b-bas panīkšanu.

Dzēst ugunsgrēkus pag. gadā mūsu ugunsdzēsēji izbrauca 16 reizes, 4 reizes ar tvaika mašīnu un 12 reizes ar šļirci. Dzēšanās piedalījās 98 dzēsēji un 30 kārtībnieki.

Pārejot tieši uz pašu b-bas iekšējo darbību, tad pagājušā gadā tika noturētas 2 kārtējās un 1 ārkārtējā ģenerālsapulce, 12 mēneša sapulces, 15 valdes sēdes, 13 reviz. komisijas sēdes, 23 jautrib. kom. un 12 virskomandas sēdes.

Piedalījušies gājienos ar b-bas karogu un mūziku bērū gājienos saviem biedriem 2 reizes, citām biedrītām svētku gājienos 3 r. Mirušie biedri: 1 goda biedris, 1 mūža biedris. B-bas locēkļu skaits ir sekošs: 16 goda biedri, 64 mūža biedri, 81 aktīvie biedri, 14 veicinātāji. Kopā 175 biedri, no šiem biedriem piedr pie ugunsdzēsējiem 32 un pie kārtībniekiem 129.

Kases apgrozījums.

Debets:

Atlikums no 1925. g.	Ls 773,68
No biedru naudām	„ 312,23
„ ziedojumiem	„ 95,30
„ izrikojumiem	„ 624,59
„ tekoša rēķina Diskonta Bankā . . .	„ 80,—
„ parādniekiem	„ 10,—
„ auto fonda	„ 15,—
„ inventāra	„ 57,38
„ krūšu zīmes pārdošanas	„ 19,70
„ sīkumu pārdošanas	„ 37,45
Kopā	<u>Ls 2.025,33</u>

Kredīts:

Inventāra papildināšanai	Ls 200,25
Stacijas uzturēšanai	„ 135,30
Sīkie izdevumi	„ 302,15
Izrikojumiem	„ 256,61
Tekošam rēķinam Diskonta Bankā . . .	„ 400,—
Jubilējas izdevumiem	„ 600,—
Atlikums uz 1927. gadu	„ 131,02
	<u>Ls 2.025,33</u>

Bēru kases fonds:

Debets.

Kasē	Ls 347,26
No Bēru naudu maksām	„ 186,—
„ inventāra	„ 3,—
	<u>Ls 536,26</u>

Apsveikumi Torņakalna br. ug. b-bas 10 g. pastāv. un karogu iesvēt. svētkos 1927.g. 22. III.

Kredits.

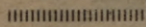
Par tekošu rēķinu Diskonta Bankā	Ls 300,—
Par liķu naudu	233,18
Atlikums uz 1927. g.	3,08
	<u>Ls 536,26</u>
Inventara vērtība	Ls 8.886,60

Valdes locēkļi un komandējošais sastāvs: Valdes pr. P. Laerums, valdes pr. biedris M. Smeils, I. sekretārs J. Freibergs, II. sekretārs J. Pilags, kasiera K. Bergs, kasiera palīgs A. Treijs, manžīnis E. Kravēcs, valdes locēklis: O. Lax, virsnieks L. Muižis, virsn. I. pal. K. Goba, virsn. II. pal. J. Stānkums.

Revīzijas komisija: Pr-ĵs: T. Kauffmanns, locēkļi: K. Palo un Dundurs.

Valdes pr-ĵs: (paraksts).

Sekretārs: (paraksts).

V.

Pārskats par Liepājas brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības darbību un sastāvu 1926. gadā.

Biedru sastāvs:

Goda biedri	17
Aktīvi biedri — dzēsēji	55
Aktīvi biedri — kārtībnieki	28
Biedri veicinātāji	72

Inventara sastāvs:

1 autošļirce, dod 1500 litrus minūtē, E. & Š. pumpis, 1 liela tvaika šļirce, dod 2500 litrus minūtē, sistema Flader, 3 divvadīgas rokas šļircenes, sist. Evald, dod kopā 1500 litr. min., 1 maza rokas šļirce, sist. Breinert, dod apm. 100 litr. min., 1 mehāniska trepe, 25 mtr. izbīdamais augstums, sist. Hönig, 1 auto-ūdens tanks, 3000 litru tilpums, 3 ūdens mucas uz 4 riteņiem, tilp. 1200 litru katrā, 1 komandas, pārvadāšanas rati, 1 apvienoti komandas un ogļu rati, 1 Inhabad atdzīvīnāšanas aparāts, 2 elpošanas aparāti sist. Dreger 1/2 un 1 st., 1 pulmotors, sist. Dreger, 1 pretdūmu aparāts, sist. Kenig, apm. 3380 mtr. kaņepāju šļūtenes 75, 52 un 40 mm. Ø, 1 hidropults, dažādas pretdūmu maskas, 12 petrolejas lāpas, 1 izvelkamā trepe 6 mtr. gaļa, 11 āķu trepes, kopā 55 mtr, 3 saspaužamās trepes, kopgaļums 36 mtr, dažādi šļū-

A. Pente
komandas virsnieks.

teņu pārejas gabali no 75 mm uz 52, 50 un 40 mm u. t. t., un citi sīki dzēsanas piederumi, iekārtota atšļēdznieku darbnīca, 1 Reichenbergas slīdbrāna (Rutschtuch) 25 mtr garumā, 1 Hercoga lēciena drāna (Sprungtuch), 1 Berlīnes lēciena drāna (Sprungtuch) 70 lieli cirvji, 6 mazi cirvji, dažādi sīki laužamie instrumenti, glābšanas virves 50, Šmāla bremzes 53, ādas kāpēju jostas 43, kaņepāju kāpēju jostas 35, formas mēteļi 130, formas svārkņi 110, niķeļa kaskas 100, ādas kaskas 55, formas cepures 100, sanitarnestuves 18. Inventara kopvērtība Ls 66.000,—

Ugunsgrēki: 1926. gadā notika 61 izsaukšana, no kuģa skaita brīvprāt. ugunsdz. komanda piedalījās pie 3 lieliem, 7 vidējiem, 22 maziem, 4 skursteņu degumiem un 4 ugunsdzēsēju maldināšanām, kopā 40 izsaukšanas. Uz pārējiem: 14 maziem ugunsgrēkiem, 5 skursteņu degšanām un 2 ugunsdzēsēju maldināšanām izbrauca vienīgi pils. arodniec. komanda. Dienā (no 6 — 18) izsaukšanas notika 20 reizes, naktī (no 18 — 6) izsaukšanas notika 41 reizes.

Sadalot pa mēnešiem, ugunsgrēki notika: Janv. — 9; febr. — 10; martā — 4; apr. — 5; maijā — 1; jūn. — 3; jūl. — 8; aug. — sept. — 2; okt. — 4; nov. — 6; dec. — 9, kopā 61.

Ugunsgrēki izcēlās 23 reizes mūža ēkā un 32 r. koka un jauktās ēkā, pie tam fabrikās 4 reizes, dzirnavās 1 r., darbnīcās 4 r., noliktavās 1 r., veikalos 6 r., dzīv. ēkā 16 r., dzīvokļos 17 r. vakzālēs 2 r., kuģī 1 r., maizes cept. 2 r., skolās 1 r.,

Paziņošana par ugunsgrēkiem notika: 31 gadījumā pa tālruni, 21 gadījumā caur elektriskiem zīgnalaparātiem, 4 gadījumos caur policijas ierēdņiem, 3 gadīj. caur svešām personām, 9 gadīj. caur cietušiem, 2 gadīj. caur torņa stundeni. 70 gadījumi, taņi skaitā 9 ziņojumi izdarīti divreiz. Kopsumā no ugunsgrēkiem nodarīti zaudējumi par apm. Ls 260.000. Biedru piedalīšanās šos ugunsgrēkos bija 1.176 dzēsēji un 448 kārtībnieki. Kopā 1.624 cilvēki.

Uz ugunsgrēkiem biedrības rīki izbrauca: autošļirce 6 reizes, auto-ūdenstanks 16 r., tvaika šļirce 2 r., rokas šļirce 39 r., mehāniskas trepes — ogļu rati 1 r.

No biedrības komandas izliktais šļūteņu gaļums bija 7550 pēdu, taņi starpā 6 A vadi, 13 B vadi un 1 C vads. Uz ugunsgrēku vietām pavadītais laiks līdzinās — 39 st. 40 min. Vieglākus ievainojumus gada laikā pie ugunsgrēkiem dabūja 9 biedri. Komandas apmācības notika 49 reizes. Piedalījās 1.532 dzēsēji, 457 kārtībnieki. Kopā 1.989 biedri.

Valde:

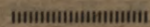
Pr-ks: K. Burkevics, viņa biedris: J. Mendelštams, sekretārs: M. Kruzēns, kasieris: H. Klokovs, mantzinis: Z. Zamuelsons, kom. virsn.: A. Pente, locēkļi: P. Bergs, B. Makošuss un A. Lušnats. Kandidāti: E. Jonass, G. Treimans un A. Riekstiņš.

Komandas sastāvs:

Komandas virsnieks: A. Pente, kom. virsn. I. palīgs: P. Bergs, kom. vi. sn. II. palīgs: B. Makošuss, triecēju un kāpēju nod. kom.: A. Lušnats, I. šļirces nodaļas komandiers: H. Francis, II. šļir. nod. kom.: G. Treimans, III. šļir. nod. kom. v. i.: F. Gross, rezerves nod. kom.: Z. Zamuelsons, ūdeņa piegād. nol. kon.: A. Riekstiņš, tvaika šļircē nod. kom.: V. Fridrihs, glābšanas rīku nod. kom.: H. Klokovs, sanitarnodaļas kom.: J. Neiburgers, kārtīb. nod. kom.: J. Mendelštams, adjutants: J. Bredovskis, kareģne: Ējs: G. Alpe, mašinists: G. Briks, šofers: A. Lepke.

Liepājā, 25. aprīlī 1927. g.

Pr-ks: K. Burkevics.
Kom. virsnieks: A. Pente.
Sekretārs: N. Kruzēns.

Ugunsgrēks Kielera eļļas fabrikā, 1888. g. 25. aprīli Liepājā.

VI.

Ogres brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības 1926. g. pārskats.

Biedru sastāvs.

Aktīvi biedri . . .	48
Goda biedri . . .	6
Mūža biedri . . .	2
Biedri veicinātāji	2

Kopā 58

Valdes locēkļi un komandējošais sastāvs.

Valdes pr-jis M. Krastiņš; valdes pr-ja biedris A. Cimbuls; sekretārs K. Davidsons; kasiers J. Reinsons; mantzinis J. Vārpa; Valdes locēkļi: O. Silkens, J. Starķis un P. Kampe; Virsnieks J. Alksnis; viņa palīgi: O. Balods un J. Balods.

Revīzijas komisija.

Rev. kom. pr-jis J. Kauliņš, locēkļi: G. Dūmpe un J. Nirs.

Valdes darbība.

Pārskata gadā noturētas 8 valdes sēdes, 1 kārtēja un 1 ārkārtēja pilnas biedru sapulces, 15. augustā sarīkoti karoga iesvētīšanas svētki un 31. decembra vakarā izrikojums „veca gada pavadīšana un jaunā gada sagaidīšana“.

Komandas darbība.

Noturētas 8 apmācības, 2 gājieni un 7 mēneša sapulces.

Kases pārskats.

Ieņemts:

Atlikums uz 1. janvāri 1926. g.	Ls	35,17
Ziedojumu r-nam	”	206,75
Biedru naudas	”	830,—

M. Krastiņš,
b-bas pr-ks.

J. Alksnis,
komandas virsnieks.

Iestāšanas naudas	r-ks	Ls	23,—
Izrikojumu	"	"	844,—
Nozīmju	"	"	24,—
Apģērbu	"	"	344,—
Cepuru	"	"	60,50
Rokas saišu	"	"	14,80
Komandējumu	"	"	10,—
Aizņēmumu	"	"	665,—
			<hr/> <hr/> Ls 3.057,22

Izdots :

Inventara rem.	r-ks	Ls	377,76
Procentu	"	"	167,53
Tekošu izdevumu	"	"	164,74
Paju	"	"	30,—
Inventara	"	"	313,80
Nozīmju	"	"	162,50
Karoga	"	"	294,—
Izrikojumu	"	"	600,64
Apģērbu	"	"	567,16
Rokas saišu	"	"	162,80
Cepuru	"	"	165,—
Komandējumu	"	"	50,—
Atlikums 31. decembrī 1926. g.	"	"	1.20
			<hr/> <hr/> Ls 3.057,22

B-bas pr-ks: M. Krastiņš.
Sekretāra v.: (paraksts).

VII.

Madonas br. ug. b-bas valdes un komandējošais sastāvs pēc notikušām š. g. 20. marta vēlēšanām ir sekošais.

B-bas pr-ks: T. Bekers, pr-ka palīgs: J. Stalažs, sekretārs: J. Krivonosovs, kasiers: P. Ļaviņš, kasiēra pal.: J. Michelsons, mantzinis: J. Trotīts, mantziņa pal.: A. Bodnieks, komandas virsnieks: A. Roze, kom. sekretārs: K. Dāvis. B-bas un komandas kancleris atrodas Madonā, Blaumaņa ielā № 11, tālr. 94, kurp arī adresējami visi raksti.

B-bas pr-ks: T. Bekers.
Sekretārs: J. Krivonosovs.

Savienības lēmumi, rikojumi un ziņojumi.

Ziņojums № 44.

Ziņojam, ka uz piesūtīto 1. maijā š. g. Latvijas Republikas Saeimas Priekšsēdētāja kpm apsveikšanas telegramu ir saņemta sekoša atbilde: Latvijas ugunsdzēsēju S-bas priekšsēdētāja kpm. Savā un Saeimas vārdā sirsnīgi pateicos Jums un Latvijas ugunsdzēsēju saimei par novēlējumiem Satvērsmes Sapulces sanāksšanas piemiņas dienā.

D-rs Pauls Kalniņš.
Saeimas priekšsēdētājs.

Rīgā, 15. maijā 1927. g.

S-bas valdes pr-js: A. Ērglis.
S-bas valdes sekretārs: K. Āboltiņš.

Ziņojums № 45.

Latvijas ug. b-bu un org. S-bas padome, savā sēdē š. g. 22. maijā, kuņā ņēma dalību no padomes: pr-js cand. rer. merc. A. Pētersons un locēkļi: J. Varenais, J. Lecons, E. Bētiņš, A. Kiesners, J. Šmēls, no valdes pr-js: A. Ērglis un locēkļi: A. Daums, A. Strekavins, G. Rudzīts, M. Vasiļevskis, Ed. Šneiders, A. Buša un J. Liggers un no revīzijas komisijas P. Bērziņš, nolēma:

1) Apstiprināt 1927. g. 20. februāra padomes sēdes protokolu.

2) Atlikt S-bas, žurnāla „Ugunsdzēsējs“, Rīgā un Latgales sekcijas darbības pārskatu par 1926. g. caurskatīšanu un apstiprināšanu uz nākamo kārtējo padomes sēdi.

3) Papildināt: 1) Noteikumus par ugunsdzēsēju b-bu darbinieku apbalvošanu ar nozīmēm „Par cītību“ § 2 pk. 1. ar teikumu: „Pirmās šķiras nozīmes „Par cītību“ izstrādājamas ka”rokas darbs un 2) grozīt noteikumus par ugunsdzēsēju apbalvošanu ar goda nozīmēm „Par īscilus nopelniem ugunsdzēsībā“ (sk. žurn. „Ugunsdzēsējs“ № 9 — 1926. g.) § 7 sekoši: „Izdevumus par I. šķiras nozīmēm un diplomiem sedz S-ba, bet par II šķiras nozīmēm un diplomiem apbalvojama b-ba resp. organizacija“.

4) Ļotgaidīt ugunsdzēsības likuma pieņemšanu no Saeimas, bet līdz tam atstāt b-bām brivas rokas pie ugunsdz. komandu apdrošināšanu, piesūtot visām b-bām norakstus no apdrošināšanas b-bu piesūtītiem ugunsdzēsēju komandu apdrošināšanas noteikumiem.

5) Apbalvot: 1) ar S-bas goda nozīmēm „Par īscilus nopelniem ugunsdzēsībā“ (sk. žurnāls „Ugunsdzēsējs“ № 9—1926. g.) sek. ugunsdzēsējus: ar I. šķiru: 1) S-bas pad. pr-ju cand. rer. merc. Aleksandru-Richardu Karļa d. Pētersonu. 2) S-bas valdes pr-ju Albertu Jāņa d. Ērgli, 3) S-bas valdes pr-ja biedri Aleksandru Aleksandra d. Daumu, 4) Igaunijas ug. S-bas valdes pr-ju Aleksandru Pungu; 5) Lietuvas ug. S-bas pr-ju inž. Vladas Skardinskās un ar II. šķiru:

1) S-bas valdes pr-ja biedri Aleksandru Aleksandra d. Strekavinu; 2) S-bas valdes locēkļi un Šreienbušas br. ug. b-bas virsnieku Georgu Miķeļa d. Rudzīti; 3) Šreienbušas br. ug. b-bas kāpēju kom. Jāni Andreja d. Putniņu; 4) Rīgas Priekšpilsētas ug. b. kom. virsn. Augustu Jēkaba d. Milleri 5) Jel-

gavas br. ug. b. ūdenspiegādātāju nodaļas komandieri Ernestu Jāņa d. Lukaševicu, 6) Bauskas br. ug. b. virsn. Kārli Jāņa d. Berkholcu, 7) Estijas ug. S-bas valdes locēkli un Reveles Priekšpilsētas br. ug. b. valdes pr-ju Kārli — Augustu Stokmaru un 8) Estijas ug. S-bas valdes pr-ja vietnieku, žurnāla „Tuletôrje Teated“ redaktoru un Vezenbergas br. ug. b. virsnieku Aleksandru Pirkkeri, un 2) saskaņā ar S-bas statutu § 26 pk. „c“ un noteikumiem par ug. apbalvošanu „Par citību“ (sk. žurnāls „Ugunsdzēsējs“ № --- 6 1922.g.) ar I., II., un III. šķiras krūšu nozīmēm „Par citību“ un nē mazāk ka 30, 20 un 10 gadu ilgu citīgu dienestu sekošus ugunsdzēsējus:

2) No Alūksnes br. ug. b-bas: ar II. šķiras krūšu nozīmi: 1) virskomandieri Pēteri Jēkaba d. Ceriņu, 2) kāpēju nod. kom. pal. Augustu Jāņa d. Deksnī, 3) III. nod. kom. Jāni Reiņa d. Zivertu, ar III. šķiras krūšu nozīmi: 1) I. nod. kom. pal. Pēteri Jāņa d. Kļaviņu, 2) I. nod. kom. pal. Jāni Miķeļa d. Lauricu, 3) kāpēju nod. kom. Ernestu Pētera d. Mintali, 4) I. nod. aktīvo biedri Eduardu Kriša d. Priedi, 5) kārtībnieku Kārli Simaņa d. Putni.

2) No Aleksandra br. ug. b-bas Rīgā: ar III. šķiras krūšu nozīmi: 1) virsn. I. pal. Robertu Fridricha d. Hoffmani, 2) goda biedri Jāni Jāņa d. Rozenbergu, 3) valdes locēkli Herbertu Georga d. Štrausu, 4) revīzijas komisijas locēkli Kārli Eduarda d. Sūnu.

3) No Bauskas br. ug. b-bas: ar III. šķiras krūšu nozīmi: 1) kārtībnieku Rūdolfu Jāņa d. Stanķi.

4) No Bolderajas-Daugavgrīvas br. ug. b-bas: ar II. šķiras krūšu nozīmi: 1) Nodaļas vadītāju un kasieri Eduardu Jāņa d. Kallīti, ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) kārtībnieku II. komandieri Frici Otto d. Birkmani, 2) dzēsēju Ernestu Toma dēlu Eķi, 3) dzēsēju Andreju Andreja d. Jēkabsonu, 4) dzēsēju Jāni Jāņa d. Krūmiņu, 5) I. kol. dzēsēju Eduardu Hugo d. Krūtaini, 6) dzēsēju Andreju Andreja d. Ozolu, 7) kāpēju Pēteri Pētera d. Otomaru, 8) muzikantu Reinholdu Ernesta d. Paegli, 9) dzēsēju Jāni Miķeļa d. Pudovu, 10) dzēsēju Jēkabu Jāņa d. Renģiti, 11) valdes locēkli Kārli Ernesta d. Zeideli.

5) No Cēsu br. ug. b-bas: ar I. šķiras krūšu nozīmi: 1) goda biedri un valdes sekretāru Eduardu Pētera d. Oliņu, ar II. šķiras krūšu nozīmēm: 1) goda biedri Augustu Jēkadā d. Bērziņu, 2) goda biedri Romanu Eduarda d. Broemseni, 3) šļirces nod. vad. Haimu Zalamaņa d. Kussmani, un ar III. šķiras krūšu nozīmi: 1) motoršļirces nod. Jēkabu Kārļa d. Ikertu.

6) No Dobeles br. ug. b-bas: ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) dzēsēju Otto Krišjāņa d. Dakšu, 2) kārtībnieku Frici Anša d. Lukovski.

7) No Jelgavas br. ug. b-bas: ar I. šķiras krūšu nozīmēm: 1) kom. virsn. Aleksandru Aleksandra d. Daumu, 2) kom. virsn. pal. Georgu Ernesta d. Krūze, 3) nod. kom. Ernestu Jazepa d. Lukaševiču, ar II. šķiras krūšu nozīmēm: 1) valdes locēkli kasieri Vili Pētera d. Gotthardu, 2) stobrvedi Vili Miķeļa d. Kapicinu, ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) nod. kom. pal. Kristapu Adolfa d. Birznieku, 2) nod. kom. pal. Jēkabu Roberta d. Blumentalu, 3) b-bas pr-ku Jāni Miķeļa d. Brumeli, 4) kārtībnieku Fridrichu Viļa d. Gebhardu, 5) IV. nod. kāpēju Jāni Jāņa d. Gotthardu, 6) felšeri Davidu Anša d. Irdenieku, 7) nod. vadītāju Rembertu Jāņa d. Kazimiru, 8) nod. kom. Pauli Jāņa d.

Kovseli, 9) virsugunsdzēsēju Aleksandru Juliusa d. Lelukevicu, 10) kom. pal. Kārli Kārļa d. Zariņu, 11) virsugunsdzēsēju Zamueli Kārļa d. Veltmani.

8) No Jēkabpils br. ug. b-bas: ar II. šķiras krūšu nozīmēm: 1) valdes locēkli Nikolaju Osipa d. Doroškeviču, 2) valdes locēkli Nikolaju Sergeja d. Šeludjakovu, un ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) revīzijas komisijas locēkli Vasiliju Ivana d. Belovu, 2) dzēsēju Nikolaju Hermana d. Kalvišķisu, 3) III. nod. vad. pal. Ivanu Onufriju d. Loskutovu, 4) kārtībn. Jāni Aleksandra d. Zārkeviču.

9) No Kandavas br. ug. b-bas ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) I. šļirc. strūklvedi Pēteri Otto d. Inci, 2) III. šļirc. kom. Frici Matīsa d. Krūmiņu.

10) No Ķemeru br. ug. b-bas: ar II. šķiras krūšu nozīmēm: 1) valdes locēkli Jēkabu Jāņa d. Bradzenieku, 2) kārtībnieku Pēteri Pētera d. Meisteri, ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) kārtībnieku pr-ku Frici Frici d. Puriņu, 2) kārtībn. Jāni Miķeļa d. Ziemeļi.

11) No Kundziņsalas br. ug. b-bas: ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) dzēsēju Jeliforiju Vasilija d. Blinovu, 2) kom. pal. Eduardu Pētera d. Cīgu, 3) dzēsēju Jāni Andreja d. Dziļniņu, 4) kārtībnieku Teodoru Heinricha d. Ginteri, 5) dzēsēju Gustavu Jozefa d. Loevensu, 6) mūža biedri Kārli Pētera d. Martinsonu, 7) mūža biedri Aleksandru Benjamiņa d. Oberländeri, 8) iec. kom. Pēteri Mārtiņa d. Siliņu, 9) rev. kom. kand. Pēteri Mārtiņa d. Zariņu, 10) mūža biedri Eduardu Pētera d. Vinku.

12) No Limbažu br. ug. b-bas: ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) I. kol. komandieri Hermani Mārtiņa d. Lēnmani, 2) II. kol. kom. Jāni Mārtiņa dēlu Putniņu.

13) No Livānu br. ug. b-bas ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) šļirces vec. kāpēju Leonu Tomasa d. Limontu, 2) I. kol. kāp. nod. vec. Pēteri Jāņa d. Selicki, 3) ūdenspiegādātāju Jēkabu Franča dēlu Simanoviču.

14) No Liepājas br. ug. b-bas ar I. šķiras krūšu nozīmi: 1) b-bas goda pr-ku un goda komandas virsn. Dr. med. Nikolaju Teodora d. Meiju, ar II. šķiras krūšu nozīmēm: 1) virskomandieri Fridrichu Jāņa d. Gross, 2) kārtībn. Hermani Judeļa d. Mendelstamu, 3) b-bas pr-ka pal. Jēkabu Juliusa dēlu Mendelstamu, 4) kom. virsn. Alfredu Jāņa dēlu Penti, ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) b-bas pr-ku Kārli Kārļa d. Burkevicu, 2) III. šļirces kom. pal. Rūdolfu Ernesta d. Franci, 3) dzēsēju Jāni Valdemara d. Karapajevu.

15) No Ludzas br. ug. b-bas ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) b-bas pr-ku Michaeli Antona d. Bedržički, 2) I. kol. pr-ku Vasiliju Semjona d. Bogdanovu, 3) kāpēju nod. pr-ku Jankeli Davida dēlu Fainveicu, 4) kom. pr-ka pal. un b-bas sekretāru Jozifu Michaela d. Mozalevski, 5) sargu nod. pr-ku Nikolaju Pāvila d. Rutkovski, 6) kolon. „Čelenž“ pr-ku Moiseju Zalka d. Svetlicinu, 7) kāpēju kom. pr-ka pal. Šliomu Haima d. Zeifu.

16) No Madonas br. ug. b-bas ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) biedrības pr-ku Teodoru Juļa dēlu Beķeri, 2) kārtībn. nod. vadītāju Kārli Indriķa dēlu Plāteri, 3) virsn. I. pal. Pēteri Jāņa d. Riegertu, 4) III. šļirces vadītāju Jāni Jāņa d. Trotiti.

17) No Majoru-Vasaras br. ug. b. ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) kāpēju kom. Hansi Otto d.

Bušu, 2) virsn. pal. Eiženu Ādolfa d. Fišeri, 3) b-bas pr-ku Eugeni Vilhelma d. Mansfeldu.

18) No Mīlgrāvja br. ug. b. ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) kārtībn. Geo Augusta d. Ahleri, 2) dzēsēju Augustu Pētera d. Amoli, 3) dzēsēju Kārli Miķeļa d. Andreju, 4) dzēsēju Jāni Miķeļa d. Ārste, 5) dzēsēju Augustu Andreja d. Dombrovski, 6) kārtībn. Kristapu Viļa d. Kazāku, 7) dzēsēju Gustu Andreja d. Krastu, 8) dzēsēju Jāni Bērtaļa d. Upīti.

19) No Ogres br. ug. b. ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) kāpēju Kārli Pētera d. Kalēju, 2) sanitāru Augustu Hermana d. Krigeri, 3) dzēsēju Pēteri Kārļa d. Lasi.

20) No Piltenes br. ug. b. ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) goda biedri Ernestu Kārļa d. Junglānu, 2) b-bas pr-ku Ludvīgu Fridriha d. Juresonu.

21) No Pļaviņas br. ug. b. ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) b-bas pr-ku Jāni Andreja d. Bodnieku, 2) kom. virsn. Hermani Jāņa d. Kaufeldtu, 3) zignalistu Pēteri Jāņa d. Vildau.

22) No Rēzeknes br. ug. b. ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) III. kol. zignalistu Zisku Haima dēlu Aronovu, 2) II. kol. zignalistu Beru Caleļa d. Gafungu, 3) III. kol. stobrvedi Meieru Eljakima d. Tageru, 4) III. kol. zignalistu Morduchu Mendeļa dēlu Veinstoku.

23) No Rīgas-Bišumuižas br. ug. b. ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) dzēsēju Izraeli Chaima d. Eicholcu, 2) kārtībnieku Noachu Mozesas d. Ginsburgu, 3) valdes locēklis Davidu Salmana d. Chatkeleviču, 4) valdes locēkli Mozesu Mendeļa dēlu Maizeli.

24) No Rīgas br. ug. b. dib 1865. g. ar II. šķiras krūšu nozīmēm: 1) iec. pr-ku Dr. Aleksandru Andreasa d. Berkholcu, 2) iec. pr-ka pal. Kārli Otto d. Eglinu, 3) V. nod. pr-ku Georgu Kārļa dēls Kūhnu, 4) iec. kom. pal. Aleksandru Fridriha d. Selmani, 5) kom. pal. Johanu Vilhelma d. Švechbeimeri, un ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) strūklvedi Nikolaju Stepanova d. Bogdanovu, 2) karoga nesēju Eduardu Duneltu, 3) kārtībnieku Heinrichu Mārtiņa d. Eglīti, 4) III. kāpēju nod. vad. Arturu Kārļa d. Erdmani, 5) kārtībn. Kārli Gottlieba d. Fleischeri, 6) II. nod. strūklvedi Augustu Heinricha d. Gundlachu, 7) II. nod. kāpēju vad. Augustu Pētera d. Holmu, 8) kārtībn. Eiženi Otto d. Hessu, 9) strūklvedi Ferdinandu Gustava d. Kōchu, 10) kārtībn. Voldemaru Teodora d. Mattheas, 11) kārtībn. Fridrihu Bernharda d. Sebeningu, 12) kārtībn. Arturu Johana d. Štepat, 13) kārtībn. Jāni Jāņa d. Šukovu, 14) III. nod. feldšeri Kārli Jāņa d. Vārtu, 15) II. nod. zignalistu Osvaldu Paula d. Vichmani.

25) No Rīgas Jūrmalas br. ug. b. ar II. šķiras krūšu nozīmēm: 1) II. raj. brandmeistaru mūža biedri Jāni Jāņa d. Bušu, 2) skrejošas nod. kom. mūža biedri Osvaldu Anša d. Drupali, 3) goda biedri un kārtībn. goda virskom. Abramū Genocha d. Haitu, 4) II. nod. dzēsēju mūža biedri Lorensu Andreja d. Krūmiņu, 5) valdes locēkli mūža biedri Ottonu Friča d. Niedri, 6) dzēsēju mūža biedri Augustu Jēkaba d. Smukuli, ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) goda biedri Pēteri Andreja d. Belte, 2) mūža biedri Ansi Friča d. Gaili, 3) skrejošas nod. kāpēju Aronu-Nochumu Taiceļa d. Goldšmidtu, 4) kāpēju Jēkabu Jura d. Ķirsi, 5) mūža biedri Kristapu Eduarda d. Krūkli, 6) mūža biedri kārtībn. Kārli Jāņa d. Mellenbergu, 7) I. nod. kārtībn.

kom. pal. Miķeli Kriša d. Podiņu, 8) skrejošas nod. kom. pal. Abramū Haima d. Rans, 9) kārtībn. Mārtiņu Aleksandra d. Straupe, 10) mūža biedri Miķeli Jāņa d. Zariņu, 11) kārtībn. Frici Kristapa d. Zariņu.

26) No Rīgas Nordeķu br. ug. b. ar II. šķiras krūšu nozīmēm: 1) goda biedri Jāni Jāņa d. Dreika, 2) valdes locēkli Ansi Kārļa d. Pole, 3) mūža biedri Jāni Jēkaba d. Zviguli, 4) mūža biedri Frici Friča d. Upmani, ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) mūža biedri Jēkabu Jēkaba d. Kalepu, 2) mūža biedri Vili Viļa d. Lieri, 3) kārtībnieku Jēkabu Jāņa d. Salmiņu, 4) mūža biedri Miķeli Anša d. Veberi.

27) No Rīgas Patrimonial ug. b. ar II. šķiras krūšu nozīmēm: 1) pirmo zignalistu Jāni Kristapa d. Stengeli, 2) V. nod. kārt. komandieri Eiženi Vilhelma d. Varcku, ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) IV. nod. kārtībn. Gustavu Ferdinanda d. Augu, 2) IV. nod. kāpēju Vilhelmu Fridriha d. Groš, 3) V. dzēsēju nod. kom. Fridriķi Jura d. Hazenfus, 4) III. no I. strūklvedi Juliūsu Jāņa d. Ludvikovu, 5) I. nod. kārtībn. Kārli Fridriha d. Kempfu, 6) V. nod. dzēsēju Kārli Jāzepa d. Klāvenu, 7) II. nod. dzēsēju Valdemaru Jāni d. Kaške, 8) IV. nod. kāpēju Vladislavu Osipa d. Metžinski, 9) II. nod. kāpēju Mārtiņu Jēkaba d. Trechteri, 10) VI. nod. kāpēju Girtu Gustava d. Zegneri, 11) II. nod. dzēsēju Jēkabu Mārtiņa d. Ziemeņu, 12) I. nod. dzēsēju Jāni Jāņa d. Valenčuku.

28) No Rīgas Pētera br. ug. b. ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) reviz. kom. locēkli Aleksandru Andreja d. Jāņkalnu, 2) rajonu kārtībn. vecāko Oskaru Roberta d. Neulānu, 3) kārtībn. rajonu kom. Bernhardu Arvīda d. Petersonu.

29) No Rīgas Pilsētas ug. komandas: ar II. šķiras krūšu nozīmēm: 1) strūklvedi Boļeslavu Pavila d. Borovoi, 2) strūklvedi Modestu Ansona d. Masuljanisu, 3) strūklvedi Kazimiru Konstantina d. Sinkeviču, 4) brandmeistara pal. Jāni Osipa d. Skunčiku, ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) V. nod. brandmeistaru Žani Kristapa d. Ansonu, 2) ugunsdzēsēju Fridrihu Hermana d. Hofmani, 3) šoferi Aristarchu Grigorija d. Leontjevu.

30) No Rīgas Priekšpilsētas br. ug. b. ar II. šķiras krūšu nozīmēm: 1) dzēsēju Augustu Jāņa d. Kalniņu, 2) dzēsēju Jāni Eduarda d. Kavicu, 3) dzēsēju Juliūsu Ernesta d. Kleinu, 4) goda biedri Juri Anša d. Vizbuli, ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) goda biedri Frici Pētera d. Bērziņu, 2) kārtībn. Pēteri Anša d. Cīruli, 3) dzēsēju Jāni Anša d. Emsiņu, 4) dzēsēju Vili Indriķa d. Foratu, 5) kārtībnieku Adolfu Ernesta d. Grīnu, 6) kārtībn. Nikolaju Nikolaja d. Jurkeviču, 7) dzēsēju Valdemaru Viļuma d. Kolu, 8) kārtībn. Ernestu Roberta dēlu Lau.

31) No Rūjienas br. ug. b. ar II. šķiras krūšu nozīmēm: 1) mūža biedri Jāni Jāņa d. Meiju, 2) kom. virsn. Frici Jēkaba d. Petersonu, 3) skrejošas nod. komandieri Viļumu Adama d. Šķiņķi, ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) pasīvo biedri Teodoru Kriša dēlu Āboltiņu, 2) glābeju nod. kom. pal. Jāni Viļuma d. Bokku, 3) strūklvedi Robertu Andreja d. Bušu, 4) pasīvo biedri Jāni Pētera d. Zariņu.

32) No Šēnhergas br. ug. b. ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) Revīzijas komisijas pr-ju Andreju Jāņa dēlu Mediņu.

33) No Slokas br. ug. b. ar II. šķiras krūšu nozīmēm: 1) mūža biedri Krišu Jura d. Bērziņu, ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) dzēsēju Vili Andreja dēlu Andersonu, 2) pr-ka pal. Albertu Mārtiņa d. Bērziņu, 3) mūža biedri Jāni Juliusa d. Jakobsonu, 4) valdes locēkli Voldemaru Aleksandra d. Kanovčikovu, 5) b-bas pr-ku Augustu Andreja dēlu Korstu, 6) dzēsēju Jāni Jēkaba d. Lasenbergu, 7) dzēsēju Frici Friča d. Lenci, 8) mūža biedri Juri Jāņa d. Pāvuli, 9) rev. kom. locēkli Jāni Hugo d. Šmiedeni, 10) mūža biedri Robertu Andreja d. Strīlu, 11) ugunsdz. Andreju Mārtiņa d. Zvaigzni, 12) dzēsēju Jāni Jāņa d. Valdmani.

34) No Smiltenes pilsētas br. ug. b. ar III šķiras krūšu nozīmēm: 1) kārtībn. Jāni Dāva d. Bērziņu, 2) mantzini Emili Pētera d. Bērzi, 3) rev. kom. loc. Eugenī Kārļa d. Celmiņu, 4) kārtībnieku Jāni Jēkaba d. Grūnvaldu, 5) kārtībn. Jāni Pētera d. Sīmani.

35) No Šreienbušas br. ug. b. ar II. šķiras krūšu nozīmēm: 1) I. strūklvedi Augustu Jāņa d. Putniņu, 2) goda biedri un kāpēju kom. Rūdolfu Jēkaba d. Vējiņu, ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) kārtībn. Jāni Mārtiņa d. Bandau, 2) mūža biedri Mārtiņu Mārtiņa d. Brombergi, 3) kārtībn. iec. kom. Jāni Dāva d. Celmu, 4) mūža biedri Kārli Pētera d. Duka, 5) kārtībn. Jēkabu Dravenieku, 6) mūža biedri Pēteri Teņa d. Elsiņu, 7) kārtībn. Jāni Friča d. Miķelsonu, 8) kārtībn. Augustu Dāva d. Strunke, 9) kārtībn. Georgu Mārtiņa d. Vitmani, 10) mūža biedri Jāni Mārtiņa d. Vērmus.

36) No Strenču br. ug. b. ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) ūdenspiegādātāju Pēteri Dāva d. Briedi, 2) kārtībn. Jāni Kaspara d. Jeksi, 3) ūdenspiegādātāju Pēteri Marča d. Skujiņu.

37) No Talsu br. ug. b. ar III. šķiras krūšu nozīmi: 1) mantzini Reini Friča d. Bilundu.

38) No Rīgas Tekstilfabriku A/S br. ug. b. ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) feldšeri Indriķi Friča d. Haku, 2) kārtībn. Gustavu Aloisa d. Mai, 3) dzēsēju Aleksandru Leona d. Tiknus.

39) No Torņakalna br. ug. b. ar II. šķiras krūšu nozīmi: 1) pr-ja biedri Augustu Jēkaba d. Baaku, ar III. šķiras krūšu nozīmēm; 1) kārtībn. Miķeli Osipa d. Adekli, 2) mūža biedri Jāni Kārļa dēlu Bukholdtu, 3) karoga nesēju Otto Kārļa d. Burbe, 4) strūklvedi Kārli Jāņa d. Gedrovicu, 5) goda biedri Vikentiju Jāņa d. Jozaiti, 6) kāpēju Robertu Friča d. Juchnevicu, 7) mantzini Eduardu Nikolaja d. Kravecū, 8) goda biedri Andreju Antona d. Ounu, 9) kom. pal. Frici Kārļa d. Steinbergu, 10) II. brandmeistaru Jazēpu Silvestra dēlu Stankunu, 11) kārtībn. Jāni Mārtiņa d. Tiltu.

40) No Tukuma br. ug. b. ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) kāpēju Jēkabu Jāņa d. Bissenieku, 2) rev. kom. locēkli Ansi Dimzu, 3) dzēsēju Miķeli Jāņa d. Gaili, 4) kāpēju nodaļas pr-ku Jēkabu Gustava d. Širmāni, 5) dzēsēju Jāni Kārļa d. Reķi.

41) No Valkas br. ug. b. ar II. šķiras krūšu nozīmi: 1) kom. virsn. Gerhardu Kristapa d. Krauze, ar III. šķiras krūšu nozīmi: 1) kom. virsn. pal. Gustavu Viļuma d. Soņnieku.

42) No Valmieras br. ug. b. ar II. šķiras krūšu nozīmēm: 1) valdes locēkli un kom. virsn. pal. Jāni Josta d. Auniņu, 2) mūža biedri Miķeli Miķeļa d. Bricu, 3) kāpēju nod. kom. Voldemaru Jāņa d. Gubinu, 4) II. šļircs kom. Eduardu Marča dēlu Krūmiņu, 5) III. šļircs kom. Mārtiņu Jura d.

Lall, 6) kārtībn. nod. kom. Bernhardu Jēkaba d. Muše, 7) mūža biedri Jāni Jāņa d. Puriņu, ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) ūdensviru nod. kom. II. pal. Jāni Jāņa d. Bergu, 2) kāpēju Jāni Jāņa d. Ermani, 3) dzēsēju Pēteri Tenisa d. Ilmet, 4) dzēsēju Jāni Jāņa d. Krizonu, 5) kārtībn. Jāni Jēkaba d. Sarkangalvi.

43) No Vec-Auces (Auces) br. ug. b. ar II. šķiras krūšu nozīmēm: 1) kasieri Frici Miķeļa d. Grasmani, 2) dzēsēju Aleksandru Meierova d. Kānu, 3) b-bas pr-ku Jāni Miķeļa d. Stanga, ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) dzēsēju Jēkabu Mārtiņa d. Slimpe, 2) dzēsēju Žani Kārļa d. Strazdiņu.

44) No Daugavils br. ug. b. ar II. šķiras krūšu nozīmēm: 1) I. nod. pr-ka pal. v. i. Leibu Izraeļa d. Gandeli, 2) IV. nod. pr-ku Josifu Antona d. Geikinu, 3) karogu nesēju pr-ku Mendeli Moiseja d. Glinternieku, 4) karogu nesēju Pēteri Jāņa d. Ivanovu, 5) karogu nesēju Judeli Calka d. Libmani, 6) kāpēju Jankeli Davida d. Levis, 7) šļircnieku pr-ka vietn. Leizeri Jankēļa d. Muziņu, 8) valdes loc. un kasieri Pēteri Nikita d. Mitrofonovu, 9) kom. pr-ka pal. Borisu Gendeļa d. Rafaloviču, 10) muzikas kom. pārzini Natanu Ideļa d. Veksliņu, 11) valdes loc. kand. Jozifu Jāņa dēlu Viducki, ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) ūdenspiegādātāju Terentiju Sarpionu d. Danilovu, 2) kārtībnieku pr-ka pal. Jāni Pētera d. Deglau, 3) valdes loc. kand. Abramū Grigorija d. Grilichu, 4) kārtībn. Kalmani Eljerna d. Magaramu.

45) No Zaķusalas br. ug. b. ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) dzēsēju Eduardu Jēkaba d. Aboliņu, 2) kārtībn. Adolfu Leizera d. Chaitu, 3) ugunsdzēsēju Jozifu Šlioma d. Magarilu, 4) dzēsēju Nikolaju Movša d. Silpertu, 5) kārtībn. Davidu Kalmaņa d. Tageri.

46) No Zolitudes br. ug. b. ar III. šķiras krūšu nozīmēm: 1) dzēsēju Jēkabu Jēkaba d. Alpu, 2) goda biedri Jāni Klebergi, 3) virsn. II. pal. Jāni Kaspara d. Mucenieku, 4) b-bas pr-ku Frici Pētersonu, 5) šļircs kom. pal. Jāni Miķeļa d. Streistermani, 6) kārtībn. Miķeli Kriša d. Zandbergi. 6) konkrētu lēmumu ug. b-bu biedreņu pavadīšanas jautājumā bērū gadījumos neiznest, bet atstāt biedribām brīvas rokas, izvedot to dzīvē, 7) instrukciju caurskatišanu padomei un valdei atlikt uz nākamo kārtējo padomes sēdi; 8) ziņojumus: a) par S-bas darbību par laiku no 20. februāra 1927. g. līdz 22. maijam š. g.; b) par S-bas finansielo stāvokli; c) par S-bas ziņojumu, rīkojumu un lēmumu iespiešanu žurnālā „Ūgunsdzēsējs” arī vācu un krievu valodās; d) par apvienības biroja otro sēdi Kauņā š. g. 14. un 15. maijā; e) par savstarpējās kredītbiedrības pie Latv. Ūgunsdzēsēju Savienības stāvokli; f) par Iekšlietu Ministrijas atbildes rakstu no š. g. 11. aprīļa zem № 180887.; g) par ugunsdzēsības likuma gaitu Saeimas komisijās; h) par Saldus br. ug. b-bas 55.g. Zemgales ūgunsdzēsēju dienu Jelgavā š. g. 8. maijā, pastāvēšanas svētkiem š. g. 6. jūnijā un i) par pirmo pieņemt zināšanai; 9) Izziņot laikus visām biedribām par sarīkojamo naudas vākšanu ar bundziņam, 1927. g. 11. septembrī un lūgt b-bas uzdot līdz 1. augustam š. g. atbildīga vākšanas izvedēja, uz vietam, vārdu, uzvārdu un dzīves vietu. 10) a) uzskatīt par labprātīgi izstājušamies no S-bas: Daugavpils pilsētas komandu, Grīvas un Preiļu brīvprātīgo ūgunsdzēsēju biedrības. b) Uzdot padomes locēklim J. Leconam izsniegt S-bas vārdā Kraslavas br. ug. b. virsniekam Josifam Budnackim piešķirto II. šķiras goda nozīmi „Par cilvēku dzīvību glābšanu no uguns un citam briesmam.” c) Apstiprināt valdes lēmumu (valdes prot. № 4 p. 15.

attiecībā uz līdzekļu atvēlēšanu valdes pr-jam reprezentāciju vajadzībam; d) ka delegātus no Latvijas Ug. S-bas uz II. kārtējo Latvijas, Estijas un Lietuvas ugunsdzēsēju apvienību konferenci Tallinā 30. un 31. jūlijā š. g. 1) padomes pr-ju A. Pētersonu, 2) padomes locekli A. Kiesneru, 3) valdes pr-ju A. Ērgli, 4) valdes pr-ju biedri A. Daumu, un 5) valdes locekli J. Rudzīti. e) papildināt apbalvošanas lūgumu iesniegumu blankas rubriku: „Par ko tiek stādīts priekšā apbalvošanai“, ar sekošo: 1) cik ugunsgrēkos no kopskaita ņēmis dalību; 2) cik apmācībās no kopskaita

ņēmis dalību, un 3) kādi apbalvojamam nopelni b-bas iekšējās dzīves izveidošanā.

Rīgā, 31. maijā 1927. g.

S-bas valdes pr-js: A. Ērglis.
S-bas valdes sekretārs: K. Āboltiņš.

Likumi un rīkojumi.

Papildinājums pie saistošiem noteikumiem Talsu pilsētas iedzīvotājiem ugunsgrēka gadījumos.

Pieņemts no Talsu pilsētas domes š. g. 23. marta sēdē un apstiprināts ar Iekšlietu ministrijas būvvaldes š. g. 13. aprīļa rakstu № 96237.

(V. V. № 88 — 23. apr. 1927. g.)

Saistošie noteikumi par ugunsdzēsību Tukuma apriņķa pagastos un bieži apdzīvotās vietās, kur nav miesta pašvaldību.

Apstiprināti 1927. g. 20. aprīlī no Būvvaldes priekšnieka P. Mieža un Būvinspektora inž. - arch. V. Feizaka.

(V. V. № 96 no 1927. g. 3. maija.)

Saistošie noteikumi par ugunsdzēsību Ventspils pilsētā.

Pieņemti domes 1926. g. 18. decembra sēdē un apstiprināti ar Iekšlietu ministrijas būvvaldes 1927. g. 23. aprīļa rakstu № 96312.

Šie noteikumi atvieto noteikumus par ugunsgrēku apkaņošanu Ventspilī, kuji apstiprināti 1922. g. 12. jūlijā un izsludināti „Valdības Vēstnesī“ 1922. g. 158 numurā.

(V. V. № 158 no 1922. g.)

Saistoši noteikumi par ugunsdzēsību Daugavpils apriņķa pagastos un bieži apdzīvotās vietās, kur nav miesta pašvaldību.

Apstiprināti Iekšlietu ministrijas būvvaldē 1927. g. 6. aprīlī.

1. Katram pilsonim, kas pamanījis ugunsgrēku, ir pienākums par to tūlīt ziņot visiem savas mājas darba spējīgiem pilsoņiem, un tad visiem nekavējoties steigties palīgā uguni dzēst.

2. Nevienam darba spējīgam pilsonim nekados apstākļos, izņemot slimību, nevar atteikties no uguns dzēšanas, ja viņš pats to redz, ja viņu lūdz cietušais kā arī, ja viņu uzaicina pagasta valde, vietējais desmitnieks vai policija.

3. Pie katras viensētas jābūt akai vai diķim, no kuŗa varētu dabūt pietiekoši ūdeni uguns dzēšanai, bet ja akas vai diķa tuvumā nav, tad jātur mājā liela muca (kublis) ūdens vešanai, kas piemērota uzlikšanai uz ratiem un ragavām. Sādžās var būt vairākām mājām viena aka vai diķis un jātur viena līdz divas mucas (kubli) ūdens vešanai, kuŗas jāiegādājas no visas sādžas līdzekļiem proporcionāli. Pagasta valde nosaka mucu skaitu katrai sādžai un norād, pie kā tā jāglabājas.

4. Katram mājas saimniekam obligatoriski jāiegādājas un jātur pastāvīgi gatavībā, lai katrā laikā var viegli paņemt: vienas gaŗas kāpnes (trepes), kas sniedz līdz jumta augšai, viens dzelzs ķeksis gaŗā kātā, viens cirvis, divas dzelzs dakšas, 2 lāpstas un divi spaiņi.

5. No vietējās pašvaldības nodibināma sevišķa komisija, kuŗa periodiski pārbaudītu ugunsdzēsamo rīku derīgumu katrā saimniecībā un arī izdarītu tādu pašu pārbaudi atsevišķos gadījumos pēc katra ugunsgrēka. Tāpat periodiski pārbaudams dzīvojamu māju, pirtu, riju un citu kurinamo ēku krāšņu un skursteņu stāvoklis.

6. Šo noteikumu pārkāpējus sauks pie atbildības uz sodu likuma pamata.

7. Šie noteikumi stājas spēkā 14 dienu laikā pēc to publicēšanas „Valdības Vēstnesī“.

Daugavpils apr. p. I valdes pr-js Seb. Pabērzs.
Darbveŗa v. Mazkulāns.

(V. V. № 100. — 1927. g.)

Künstlicher Schnee als Feuerlöschmittel.

G.M.S.

Von Hans Stahl, Branddirektor i. R. Wiesbaden.

Im Rahmen der Feuerwehrwoche auf der Gesolei in Düsseldorf wurde von der Total-Gesellschaft Berlin-Charlottenburg eine neue Erfindung auf dem Gebiete des Feuerlöschwesens vorgeführt, die allgemeinen Erstaunen und grossen Beifall in dem grossen Kreise der anwesenden Fachleute auslöste.

Es handelt sich hierbei um die Nutzbarmachung von reiner Kohlenensäure zum Ablöschen von feuergefährlichen Flüssigkeiten ohne Rücksicht auf die Grösse des Brandobjekts.

Die feuererstickende Eigenschaft der Kohlenensäure ist bereits seit langem bekannt, aber trotzdem hat die Verwendung der reinen Kohlenensäure zu Feuerlöschzwecken bisher keine weite Verbreitung gefunden, da ein wirklicher Löscherfolg nur eintrat, wenn eine restlose Anfüllung des dem Brandherd umgebenden Raumes mit Kohlenensäure erfolgte und die Zuführung von Sauerstoff durch Frischluft hierdurch unmöglich war. Aus diesem Grunde bedient sich auch das Kohlenensäure-Trocken-Löschverfahren neben dem Kohlenäuregas eines trockenen Pulvers zur mechanischen Bindung der ausgespritzten Kohlenensäure. Aus dem gleichen Grunde ist die Anwendung des sogenannten Lux-Verfahrens, welches sich der reinen, gasförmigen Kohlenensäure bedient, auf enge Schiffsräume beschränkt, geblieben, wo eben die Möglichkeit des restlosen Abschlusses der brennenden Räume und der Verhinderung einer Zuführung von grösseren Mengen Frischluft gegeben ist.

Den vereinten Arbeiten der Firmen Walther & Cie. A. G. Köln-Dellbrück und der Total-Gesellschaft m. b. H. Berlin-Charlottenburg, ist es nun gelungen, eine Anwendungsmöglichkeit der Kohlenensäure in einer Form zu finden, die ein Löschen mit diesem Stoff im Freien, d. h. also selbst bei ungünstigsten Verhältnissen in Bezug auf Zuführung von Sauerstoff aus der Frischluft ermöglicht.

Das Wesen dieses neuen Löscherfahrens besteht darin, dass die Kohlenensäure in Form von Schnee auf den Brandherd geschleudert wird. Dort wird durch die grosse Verdunstungskälte des Schnees (-79°), die Temperatur der brennenden Flüssigkeit so erheblich herabgesetzt, dass der Verbrennungsprozess beendet wird. Gleichzeitig entwickelt sich durch die Verdunstung des Schnees schnell und nachhaltig Kohlenäuregas, welches seinerseits den Löscherprozess wirksam unterstützt und ein Wiederauflammen des Brandobjekts verhindert.

Die Vorzüge des Kohlenäure-Schnee-Löscherfahrens liegen vornehmlich in der verblüffenden Schnelligkeit der Löscherwirkung. Das Verdampfen des Schnees erfolgt selbsttätig, ohne Zurücklassung irgendwelcher Rückstände. Die Anwendung des Löscherfahrens ist unabhängig von jeder Wasserzufuhr, bedarf auch keines Zusatzes von besonderen Treibmitteln oder anderen Chemikalien. Die Inbetriebsetzung der Apparate besteht lediglich in dem Öffnen eines Ventils, sodass grössere zeitraubende oder komplizierte Vorbereitungen entfallen. Die Betriebssicherheit der Apparate wird durch Witterungsunterschiede nicht beeinflusst, und bei der Anwendung des Löschermittels entstehen keine gesundheitsschädlichen Zersetzungsprodukte.

Die geschilderten Eigenschaften des neuen Löscherfahrens machen es ganz besonders geeignet zum

Feuerschutz für diejenigen Industrien, die leicht brennbare Flüssigkeiten verarbeiten oder lagern, wie Öle, Bencin, Benzol, Äther, Spiritus und Petroleum. Es kommt daher ganz besonders in Frage für Chemische Fabriken, Destillationsanlagen, Raffinerien, Extraktionsanlagen aller Art, Nebenbetriebe von Gasanstalten, Benzin-Wäschereien usw., ausserdem auch insbesondere für Betriebe, in denen Lack- und sonstige Chemikalien in Behältern gekocht werden. Ferner bleibt der Kohlenäure-Schnee das gegebene Löschermittel für Brände in solchen Anlagen, bei denen unter Berücksichtigung der besonderen Betriebsverhältnisse selbst die geringsten und sonst unschädlichen Rückstände eines Löschermittels unerwünscht sind. Diese Vorzüge machen den Polar-Total auch zum geeigneten Löschermittel für die Betriebe der Elektro-Industrie, insbesondere für den Feuerschutz von Motoren, Ölmaschinen, Kabelleitungen, oder sehr empfindlichen Apparaten, wie automatischen Fernsprechämtern, Klappenschränken usw.

Die Prüfung der Apparate auf Nichtleitfähigkeit durch die Physikalisch-Technische Reichsanstalt hat ergeben, dass die Überschlagnspannung beim Anspritzen von Stütz-Isolatoren nicht nur herabgesetzt, sondern sogar etwas heraufgesetzt wird. Hierin liegt der unmittelbare Beweis für die gänzliche Nichtleitfähigkeit des Kohlenäure-Schnees.

Konstruktiv wird das Verfahren ausgeführt in Form von Handfeuerlöschern, von fahrbaren Typen und von stationären Anlagen.

Der Hand-Apparat besteht aus einer mit 4 kg flüssiger Kohlenäure gefüllten, staatlich geprüften Druckgasflasche, dem Schnee-Ezeuger und einem Ausstossrohr für den Kohlenäure-Schnee. Durch Einschlagen des Schlagstiftes am Ventil der Kohlenäureflasche wird die flüssige Kohlenäure in einer besonderen Vorrichtung in Schnee verwandelt und in das Ausstossrohr überführt, aus dem der Schnee an der am Flaschenfusse gelagerten Ausstossöffnung unter Druck herausströmt und auf den Brandherd geschleudert wird.

Die Total-Gesellschaft Köln-Berlin zeigte während der Feuerwehr-Woche auf der Gesolei zunächst den Handfeuerlöcher Polar-Total beim Ablöschen von kleineren Wannen mit brennendem Benzol, Spiritus, Schwefeläther und Karbid. Diese Brände wurden mit je 1 Apparat in auffallend kurzer Zeit-ca. 10 — 20 Sek. — glatt gelöscht.

Dann wurde mit dem fahrbaren Löscherät Polar-Total ein brennender Benzol-Behälter von ca. 6 qm

bereits nach der verblüffend kurzen Zeit von 20 Sekunden die sichere und schlagartige Löschwirkung dieses Löschmittels auch bei grossen Tankanlagen.

Fläche ebenfalls in auffallend kurzer Zeit — ca. 25 Sekunden — unter Entwicklung eines grossen Überschusses von Schnee und Kohlensäurenebel gezeigt.

Schliesslich wurde von der Firma Walther & Cie A. G., Köln-Deilbrück ein Tank von 12 m Durchmesser, mit reinem Benzin und Schweröl gefüllt, in Brand gesetzt.

Das automatische Ablöschen dieses mit einer stationären Löschanlage ausgerüsteten Tanks zeigte

Durch die mannigfachen Vorführungen wurde der Beweis erbracht, dass das Kohlensäure-Schnee-Lösch-

verfahren ein sicher wirkendes Löschmittel zur Bekämpfung von Flüssigkeitsbränden bildet und die konstruktive Durchbildung des Verfahrens bereits restlos durchgeführt ist.

Biedri ugunsdzēsēji,

izplatāt savu žurnālu starp draugiem un paziņām! Veiciniet viņu pastāvēšanu ar abonēšanu! Ziedoņat žurnāla pabalsta fondam!

„Nev-Neterland“ viesnīcas degšana 18. aprīlī 1927. g. Ņujorkā.

Jautājumi un atbildes.

J. P...r..na kġm Rīgā. Kādēļ neuzdevāt adresi, būtu sniedzis izsmelošas atbildes. Jūsu ierosinājumu apspriešana neietilpst Zemgales rajona ugunsdzēsēju dienas kompetencē.

Par adjutanta posteņa nozīmi Jūs esat nepareizi informēti. Savienības valdei adjutanta nav un kongress tādu amata personu nevēlē.

Savienības valdes priekšsēdētājam ir tiesība iecelt sev adjutantu, kas pavada priekšsēdētāju reprezentācijas gadījumos. Savienības darbībā adjutantam nav nekādas tiesības ne pienākumi un visi tie, kas griezušies pie priekšsēdētāja personīga adjutanta ar lūgumu dēļ paskaidrojumiem savienības un ugunsdzēsības lietās, ir gājuši nepareizu ceļu. Ir neskaitāmas reizes

žurnālā aizrādīts, ka paskaidrojumus ugunsdzēsības jautājumos sniedz savienības tehniskā komisija, ja lieta ļoti steidzoša, lūdzu man atrastīt — atbildēšu tai pašā dienā.

Jautājumā par grāmatu „Ugunsdzēsēja darbs“ Jūs teikumu formulējot sanākuši konfliktā ar pieklājību. Grāmata, cik zinu, ir nodrukāta. Komisijai, kas veikalniecisko pusi vada, nav līdzekļu grāmatu izpirkt un caur to lieta novilcinājusēs.

Ka visās citās lietās, ta arī te vaina meklējama biedru vienaldzībā un kūtrumā, jo visai maz ir to kas zūskribējuši, vēl necīgāks ir to biedru skaits kas vēlēs grāmatu pirkt.

A. Daums, Jelgavā.

Ugunsgrēki ārzemēs.

Bulgarijā.

18. I. no Sofijas ziņo nodedzis Filipoles teatris. Zaudējumi ap 2 miljonu levu.

Ķinā.

20. I. no Peķinas ziņo, ka Fučavā vakar atkal izcēlušies nemieri. Nodedzinātas 2 angļu skolas, 1 slīmnīca, vairākas amerikāņu baznīcas un franču misionāru stacija.

Holandē.

Amsterdamā, 2. I. kādā ēkā, kur atrodas restorāns un kāds dejas institūts. Ziemsvētku eglītei

apgāzoties augšējā stāvā izcēlās ugunsgrēks, kurš ātri pārņēma arī apakšējos stāvus. Panikā un smacīgos dūmos vairākas personas zaudēja samaņu, tomēr ugunsdzēsējiem izdevās tās izglābt. Apm. 16 cilvēki dabūja ievain., to starpā 10 — smagas deguma brūces.

Australijā.

Melburnā, 12. II. Viktorijas štatā, plosas lieli krūmu mežu ugunsgrēki. Sadeguši arī četri cilvēki. Cīņai ar uguni uzaicināti brīvprātīgie. Kolfildas hipodromā uguns iznīcinājusi skatītāju tribīni pa zirgu skriešanās laiku.

Kronika.

Zemgales ugunsdzēsības dienas 8. maijā 1927. g. tipi.

Augšējā rindā: Balams no Vircavas. Aufmans no Vircavas. Grasmans no Auces. Apakšējā rindā: Bergchols no Bauskas. Bētiņš no Dobeles. Ozoliņš no Iecavas. Ērglis no Rīgas S-bas.

Šis un tas.

Pie valsts pabalstu bļodas saeimā.

Izēdat visu, bērniņi, un ejāt gulēt — tas šunelis arī nepaēdis mūs aizsargās no briesmām!

Kādā Rīgas „ugunsdzēsēju“ biedrībā.

Brandmajors: Atvainojiet goda biedru kungi, kur es te varētu satikt — ugunsdzēsējus?

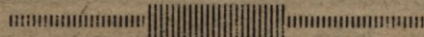
Grāmatu plaukts.

Redakcijai piesūtīti žurnāli un grāmatas:

Tuletôrje Teated. 1927. g. № 29 Estijas ug. savienības izdevums. Atb. red. A. Pirkers.
The Fireman. 1927. g. № 600. Anglijas ug. s-bas izdevums.

Redaktors: **A. Ērglis.**

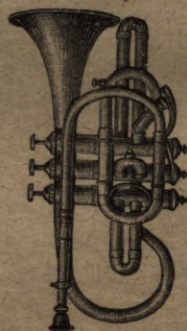
Izdevējs: **Latv. ugunsdz. b-bu un org. S-ba.**

Augstvērtīgi
muzikas pūšami
instrumenti
labākā izstrādājuma,
tīri noskaņoti

Orķestrim
un zolistiem,
pieejami nomaksas
noteikumi dabūjami
vienīgi pie

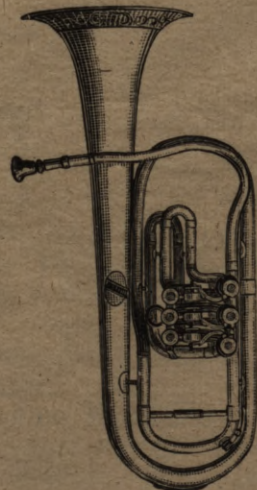

„Juliusa Heinriha Cimmermanu“

pārstāvības.

Tālr. 23226. Rīgā, Šķūņu ielā № 15. Tālr. 23226.

Fleites	Ls 52,— 155,— 190,—	Baritoni B 4 venti	Ls 207,— 240,— 377,—
Klarnetes	Ls 88,40 162,50 208,—	Tuba Es foni	Ls — 290,— 455,—
Trompetes	Ls 90,— 130,— 153,—	Helikon Es foni	Ls — 295,— 330,—
Kornetes	Ls 91,— 100,— 149,50	Heliksu B foni	Ls — — 517,—
Alta-ragi Estoni	Ls — 120,— 130,—	Mazas bungas	Ls 20,— 38,— 49,—
Tenor-ragi B	Ls — 142,— 156,—	Lielas bungas	Ls 90,— 120,— 130,—
Baritoni B 3 venti	Ls 165,— 180,— 292,50	Šķivjus	Ls 32,— 40,— 68,—

KAFEJAS - KONCERTA — DĀRZS

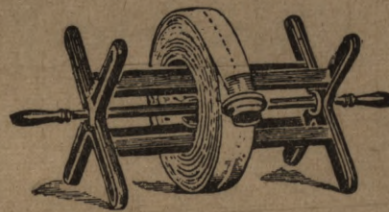
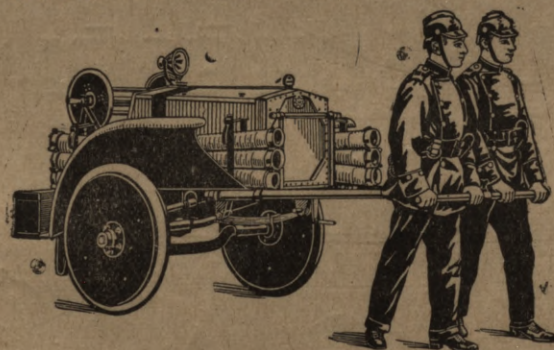
„KONCERT“.

RIGĀ, BRĪVĪBAS IELĀ № 41.

Koncerti ikdienas no plkst. 8 vakarā,
Variatē programma „ „ 10 „ ar

Čiganu — kori.

Visplašākā dejas grīda Rigā.

BAGĀTĪGS KRĀJUMS

un

PASTĀVĪGA PARAUGU

IZSTĀDE

Automobiļu šļircenes
Motoršļircenes
Rokas šļircenes
Hidrapulti un citi

Mechaniskas trepes
Ugunsdzēsēju piederumi

Kaņepaju šļūtenes
Šļūteņu izlabošanas līme
„ORIGINAL ZIGLIN“

Šļirceņu un pumpju fabrika:
G. A. FIŠER, Gerlicā

Rīku un trepju fabrika:
J. G. LIEB DĒLI A/S, Blaubeirē

Šļūteņu fabrika:
ALBERT ZIEGLER, Giengenē

Galvenais pārstāvis Latvijā un noliktavā:

ED. E. LEHDEBOHM, RĪGĀ,

L. Smilšu ielā № 52 — Tālr. 29-39 un 41-10
Telegramu adrese: LEHDEBOHM — RĪGĀ.

levēribai !

GRĀMATU SPIESTUVE
„DZIMTENE“

TAGAD ATRODĀS:

Rigā, Valņu ielā № 4/6, Rigā.

IZGATAVO DAŽĀDUS DRUKAS DARBUS
VISĀTRĀKĀ LAIKĀ.

levēribai !

Ir iznākuse un dabūjama Savienības birojā grāmatīņa

JAUNĀ
UGUNSDZĒSĒJA
ABC.

A.STREKAVĪNA.

Grāmatīņa maksā 50 sant.

B. S.